№ 2 (20),
березень — травень, 2013 р.

СтудентІнформ

ГАЗЕТА ФІНАНСОВО-ПРАВОВОГО КОЛЕДЖУ

Дорогі випускники!

Ще ніби вчора ви прийшли в цей Коледж,
А вже сьогодні — він вас випускає...
У добре і надійне йти майбутнє
Випускникам з любов'ю ФПК бажає!

За ці роки ви стали всі мов діти,
Про кожного із вас тут піклувались,
Нехай в житті у вас, випускники-студенти,
Все буде так, на що ви сподівались!

Випускники, немов весняні квіти,
Їх шлях в житті лиш тільки розквітає!
Нехай бажання й мрії всі здійсняться
І доля краща вас в житті чекає.

Ми знаємо, що ви — наше майбутнє,
Ми віримо, що ви у нас найкращі,
Нехай амбіції ведуть до перемоги,
Бо той, хто прагне — свого досягає!

Тетяна КОТВИЦЬКА,
III курс, ек. ф-т

Вітаємо ВИПУСКНИКІВ 2013

СЛОВО РЕДАКТОРА

Недавно була зимова сесія. Прийшла весна. Ось і наближається закінчення навчального року. На початку здавалось, що ще так багато часу і просто нереально пережити зиму та скласти сесію. Час летить швидко… Цей рік був цікавим, подекуди складним, але загалом ми всі справились.

Випускники підтягують у навчанні «хвостики» і працюють в посиленому режимі, адже для них наближається Випуск-2013 і вручення дипломів, а в подальшому на них чекають нові життєві шляхи, нове спілкування, нові друзі.

Студентами молодших курсів думками правлять мрії про відпочинок. Для весняної сесії залишається скласти успішно заліки та іспити, потім наближається літо і канікули...

Редколегія «СтудентІнформу» бажає всім гарно провести літо, набратись сил та здоров'я. Більше яскравих спогадів та цікавих знайомств.

Особисто хочу подякувати членів редколегії газети за плідну співпрацю і підтримку, відповідальне ставлення до випуску номерів. Для тих, хто залишається і новому складу бажаю успіхів і цікавих матеріалів та яскравих номерів газет.

До наступного навчального року!

Микола РИБАК,
IV курс, ек. ф-т,
головний редактор «СтудентІнформ»

ОГОЛОШЕННЯ

У зв'язку з тим, що головний редактор і деякі члени редколегії є випускники, тож у газеті «СтудентІнформ» відбудуться зміни.

Естафета передається новопризначеному редактору Яні Брюшковській та її заступнику Людмилі Серебрянській, а оновлена редколегія буде обрана у вересні, враховуючи нове поповнення.

Шановні студенти! Наша студентська газета призначена саме для вас, тому ми з радістю будемо публікувати ваші статті на різноманітні теми, наукові доробки, про дозвілля, спорт і т. п., адже тримаючи в руках, гортаєте сторінки, зустрічаєте добре знайомі імена авторів, невже вам не хочеться випробувати себе в журналістиці? Давайте разом ми зробимо газету ще більш цікавішою, різноманітнішою і корисною для студентів, і не тільки.

Тож запрошуємо всіх, хто бажає поповнити склад редколегії, бути авторами матеріалів, познайомитись, поспілкуватися, поділитися досвідом, досягненнями та новими ідеями.

Ласкаво просимо! Приєднуйтеся — разом цікавіше! ■

Шановні колеги!

Вітаємо з Днем народження!

у березні:
ШИНКАРУКА Василя Дмитровича,
ПАЛАМАРЧУК Людмилу Петрівну

у квітні:
ЗІНЧЕНКО Раїсу Юріївну,
БУРЛА Марину Георгіївну,
БАРАБАШ Тетяну Борисівну,
ГОЛОВЧЕНКО Ольгу Віталіївну

у травні:
СІТЬКА Олександра Івановича,
ЩЕРБАНЬ Мирославу Томасівну,
ГУБАНОВУ Тамару Олексіївну

Бажаємо здоров'я, успіхів в особистому житті. завжди хорошого настрою, віри в свої сили, втілення своїх мрій, а також хороших друзів.

Бажаємо, щоб на свій День народження ви впевнено і гордо змогли сказати: «Я маю все, що хотілось, чого прагнули і бажали, про що мріяли і що зробили, що втілювали і чого досягли, що створили і що буду творити! Адже, життя прекрасне!»

ЗМІСТ

2 Життя Коледжу
4 День відкритих дверей
6 Побажання випускникам-2013
8 Алея випускників-2013
10 Юридичному факультету 179 років
12 Наш календар
14 Великдень
14 Щиро вітаємо чемпіона!
16 Чорнобиль — трагедія світового масштабу
18 Екскурсії до музеїв
20 Вплив мобільних телефонів
22 День охорони праці
23 Студентські роки очами випускників
24 Хто володіє інформацією — той володіє світом

СТУДЕНТСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО

Вікторія КОМАРНИЦЬКА, II курс, юр. ф-т

Студентське наукове товариство (СНТ) Фінансово-правового коледжу це громадське наукове об'єднання студентів.

Діяльність СНТ здійснюється у відповідності до чинного законодавства України, наказів Міністерства освіти і науки України, Статуту Коледжу та відповідного Положення про Студентське наукове товариство.

Основною метою СНТ є підвищення якості підготовки спеціалістів, сприяння розвитку наукової, винахідницької, іншої творчої діяльності та організаційної активності студентської молоді шляхом залучення її до наукової роботи.

Участь студентів у різноманітних наукових заходах є однією з важливих форм інтеграції науки в навчальний процес і є вагомим підґрунтям для їхнього становлення як майбутніх науковців. Важливе значення для активізації науково-дослідної роботи студентів має залучення їх до конкурсів наукових робіт.

Я, Комарницька Вікторія, студентка II-го курсу, спеціальність «Правознавство», хочу ознайомити Вас з роботою науково-студентського товариства Коледжу. Я входжу до складу студентів, які є членами товариства. Наша робота полягає у написанні наукових статей в журнал, тез та доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях, авторефератів та наукових проектів, які проходять у вищих навчальних закладах України. Ми з I-го курсу вчимося правильно висловлювати свої думки та зрозуміло для всіх викладати їх письмово.

Особисто я є постійним учасником редколегії газети «СтудентІнформ», в якій публікується мої статті. Кожен бажаючий студент також може спробувати проявити свій талант у журналістиці, додати щось своє-індивідуальне, яке буде цікавим для однокурсників.

Актуальність існування СНТ полягає у можливості реалізувати себе, свій науковий потенціал і робити навчальний процес більш цікавим, а також розширювати свій світогляд і отримувати нові знання.

Тож запрошуємо бажаючих студентів активно брати участь у всіх заходах, які відбуваються у Коледжі. Набувайте нового досвіду та закладайте фундамент на майбутню перспективу. ■

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

До Дня науки (18 травня) у Київському університеті права НАНУ відбулася науково-практична конференція «Актуальні проблеми криміналістики». Серед учасників цієї конференції були студенти юридичного факультету нашого Коледжу.

III курс: Стоєв Олег, Славута Валерія, Пляс Борис, Каменчук Олександр, Рибальченко Юлія, Омельчук Яна, Єльчик Ганна, Гевко Вероніка, Зубик Наталія, Чижевський Іван, Соловйов Богдан, Войцехович Єлизавета, Нацевич Христина, Ряполова-Радченко Ганна.

IV курс: Дудукін Антон.

V курс, заочне відділення: Дружга Ірина.

Вітаємо учасників конференції, бажаємо плідної роботи та нових творчих здобутків! ■

СТУДЕНТСЬКА ПРОФСПІЛКА

Анастасія ШАРІПОВА, II курс, юр. ф-т

Профспілки утворюються за принципом, а студенти — це професія, навіть якщо студент це — професія, то будь-якому разі її «робота» — тимчасова. Найімовірніше, студенти це — соціальна група, штучно об'єднана для певної виховної мети — отримати вищу освіту.

Основне завдання профспілок — відстоювати права студентів, а передусім їх соціальні права. Профспілкові організації студентів відіграють істотне значення й у вихованні молоді.

При формуванні студентського профспілкового руху, як і жодного руху соціальних груп, висувається лідер. Йому притаманні риси і «соціального лідера, і політичного» він постає як: об'єднувач студентів, захисник їхніх інтересів, ініціатор відновлення життя, організатор своєї діяльності, згуртовує їх навколо сформульованих їм спільних цілей та матеріальних цінностей, створює у групи дух взаємної доброзичливості, солідарності і співробітництва, підтримує безпосередній зв'язок між студентами і адміністрацією Коледжу.

Мене, студентку II курсу спеціальності «Правознавство», обрано головою студентської профспілки Коледжу. Свою роботу ми плануємо і узгоджуємо з роботою профспілки КНУ імені Т. Шевченка. Робота профспілки загалом зводиться до реалізації різноманітних заходів щодо організації діяльності студентів. Ними є співпраця з профспілками інших навчальних закладів. Наприклад, в цьому році відбулась конференція, по обміну досвідом з профспілкою Національного університету ім. Каразіна в м. Харкові. Також студенти Коледжу на засадах профспілкової діяльності користуються пільгами на проїзд в міському транспорті та мають змогу оформити міжнародну дисконтну картку ISIC. За необхідності може надаватися матеріальна допомога. Щодо найближчих подій, то влітку всі бажаючі можуть відвідати базу відпочинку КНУ ім. Т. Шевченка в с. Берегове (АР Крим).

Кожен вищий навчальний заклад починається з Дня відкритих дверей. Саме після цієї події більшість абітурієнтів приймає остаточне рішення: який навчальний заклад обрати, визначитися з факультетом, спеціальністю, формою навчання.

Отже, 20 квітня у Фінансово-правовому коледжі відбувся День відкритих дверей.

Цього чудового весняного і сонячного дня до Коледжу з 9-45 ранку почали приходити перші гості — випускники шкіл та їх батьки. У холі їх привітно зустрічали представники Коледжу, ось так розпочалось перше знайомство… Кожен одержав рекламні буклети, методичні брошури, в яких у повному обсязі міститься інформація про Коледж, а саме: правила прийому та умови навчання, умови вступу і т. п.

Згодом присутні абітурієнти та їх батьки ознайомились з наявністю ліцензії та свідоцтва про акредитацію, адже ці документи є основоположні і, по-перше — дають право на організацію навчання, по-друге — право видати диплом державного зразка.

Потім всі присутні були запрошені до зали для зустрічі з адміністрацією, викладачами, студентами.

У президії чинне місце зайняли представники адміністрації Коледжу, а також поважні гості з юридичного та економічного факультетів Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Ми почули багато щирих і теплих слів про Коледж, про студентів, які навчаються і вже закінчили його, адже багато його випускників стали студентами магістратури вищезазначених факультетів.

Мета адміністрації — пояснити абітурієнтам, як і чим наш Коледж відрізняється від інших ВНЗ, про викладацький склад, про здобуту освіту, про перспективи випускників, а також багато іншої інформації, яка цікавила гостей.

Після офіційної частини абітурієнти та їхні батьки отримали можливість задавати конкретні запитання та одержували вичерпні відповіді на них.

Перед присутніми гостями виступали випускники минулих років, сьогоднішні студенти, викладачі. Для гостей студенти підготували невеличку концертну програму. Тож свято пройшло успішно.

Чекаємо на нове поповнення у 2013 році! ■

День відкритих дверей

Знання — вища краса в людині.
Знання — скарб таємний.
Знання дарує радість і славу.

Побажання випускникам • 2013

Перший вступний іспит, перший викладач і перша пара, перші лекція і семінар, перший залік та іспит... Тепер — перші державні іспити, і ви — вперше випускники вищого навчального закладу — Фінансово-правового коледжу

АДМІНІСТРАЦІЯ ВІТАЄ СВОЇХ ВИПУСКНИКІВ-2013

Для демократичної України, відкритої для Європи, освіта та професіоналізм є основою соціальної політики. Саме освіта сьогодні найбільшою мірою впливає на рівень розвитку особистості, формує інтелектуальний потенціал нації, утверджує українську національну ідею.

Приємно усвідомлювати, що Фінансово-правовий коледж знову підготував новий випуск молодих прогресивних людей, розумних, впевнених у своїх силах, у власних знаннях — випуск 2013 року!

Спливає час, закінчуються останні дні, які будуть проведені в рідних стінах, де ви, шановні студенти, поринули у світ нового і цікавого, крок за кроком, курс за курсом, формували свій власний потенціал, збагачуючи свій світогляд прекрасними знаннями, спілкуючись з досвідченими професіоналами: професорами, доцентами, кандидатами і, просто, чудовими педагогами, які залишать у вашій свідомості незабутній слід мудрої, батьківської уваги і підтримки!

Наш Коледж відчуває причетність до кар'єрного росту кожного свого випускника, щиро радіє успіхам, бажає не зупинятись на досягненому. Адже наше життєве кредо: «Ми намагаємось стати кращими за інших, ми намагаємось стати завтра кращими за нас сьогоднішніх!» Віримо і сподіваємось, що багатогранна праця викладачів та співробітників нашого навчального закладу буде і надалі стимулюючим фактором розвитку професійних надбань, аби перетворити вчорашнього випускника Коледжу на висококваліфікованого фахівця, творця своєї долі і своєї справи. Продовжуйте бути успішними!

В. о. директора ГУБАНОВА Т. О., заступник директора МУЛЯНОВА Т. М.

Дорогі випускники, дозвольте сердечно привітати вас із закінченням Фінансово-правового коледжу та побажати вам формувати свою професійну кар'єру на принципах соціальної справедливості, відповідальності, загальнолюдських цінностей!

Ось у руках вчорашніх студентів дипломи. І вже не буде лекцій, іспитів, суворих викладачів, веселих однокурсників… Сумно... Ви вже не студенти, а дипломовані фахівці. Треба працювати. Праця — найсуворіший екзаменатор. Успіхи та невдачі залежать лише від вас і від того багажу знань, який ви прихопили із рідних коледжанських стін. Бажаю, щоб обрана вами професія дійсно стала улюбленою справою, дозволила відчути свою потрібність, значущість, гідно реалізувати здібності і таланти.

Тож нехай тепло і затишок родинної оселі надійно захищає вас від негараздів!

У майбутньому на вас чекають ще багато років наповнених корисними справами і земними радощами. Нехай завжди для вас небо буде високим та чистим, а дорога широкою та світлою!

РОЖКО Олександр Дмитрович, к. е. н., доц.

Дорогі наші випускники 2013 року!

Вітаю вас з важливим етапом особистого життя — отриманням дипломів!

Кожного року на початку літа Фінансово-правовий коледж випускає сотні молодих юнаків і дівчат, які мають горду назву «молодший спеціаліст» та «бакалавр».

За ці чотири роки, що так швидко промайнули, ви стали сучасними фахівцями.

Ось і настав хвилюючий момент прощання з вами, з тими, кого ми встигли полюбити, з тими, в кого ми вкладали душу і знання! Ви зрос-

тали і мужніли на наших очах не лише фізично — ви виросли професійно, здобули наполегливою працею ґрунтовні знання, навчилися ставити перед собою завдання і досягати їх, ви загартували характер і виховали у собі найкращі людські якості! Ви так швидко стали дорослими та незалежними!

Позаду залишаться всі іспити і заліки, і я сподіваюсь, що ви будете з вдячністю згадувати ваших викладачів, які, як справжні батьки, іноді сварили вас, іноді примушували вивчати матеріал. Згодом ви будете згадувати ці роки, як найкращі, найбезтурботніші, тому що попереду — ваш найскладнішій іспит — доросле життя. Я переконана в тому, що ви не загубитесь в цьому складному світі, будете щасливими і заможними, тому що маєте прекрасну фахову освіту і навчитесь працювати і досягати своєї мети.

З вами було приємно спілкуватись, відчувати ваше розуміння і бачити віддачу.

Сьогодні ми випускаємо не лише фахівців, які знайдуть своє місце у житті, а й порядних, хороших і добрих людей. Бажаю вам здійснення ваших мрій і сподівань! Щоб вам робота подобалась, приносила користь нашій державі та примножувала ваш добробут!

Будьте завжди відкритими до нових знань! Завжди пам'ятайте своїх друзів, підтримуйте і допомагайте один одному, та з гордістю носіть звання випускника Коледжу. Хай вам щастить!

МАЙДАНИК Наталія Іванівна,
зав. кафедрою приватного права, к. ю. н., доц.

Дорогі випускники, вітаю із закінченням непростого, важкого етапу вашого пізнавального життя.

Ви отримали не тільки професійні знання, але й зросли як особистості. Хотілося б нагадати, що немає сили могутнішої, ніж знання, а людина озброєна знаннями й умінням їх застосувати — це вже професіонал з великої літери.

Досягши творчих успіхів, намагайтеся не розгубити студентських друзів, оскільки через багато років ви зрозумієте, що цей період життя був найкращим та найнасиченішим.

Залишаючи рідну alma mater, не забувайте тих, хто вас вчив, вкладав свою душу та завжди був поруч.

У щасливу путь, випускники! Творіть добро!

МЕЛЬНИК Ярослав Ярославович,
куратор IV курсу юридичного факультету

Шановні випускники!

Від імені професорсько-викладацького складу Фінансово-правового коледжу щиро вітаємо вас з успішним завершенням навчання. Сьогодні знаменна та визначна дата у вашому житті. Ви стали фахівцями своєї справи, впевнено крокуєте у професійне життя!

Сьогоднішній день — це свято всього колективу Коледжу та гарний привід висловити щирі слова вдячності викладачам та працівникам нашого навчального закладу за плідну творчу роботу з підготовки висококваліфікованих фахівців правознавства та фінансів і кредиту.

Перед вами відкриваються тисячі доріг, але кожен з вас обере свій особистий життєвий шлях. Прямуйте по ньому твердо і впевнено, а успішно розпочати професійну діяльність вам допоможуть знання, уміння та навички, отримані у стінах нашого Коледжу.

У практичній діяльності ви завжди можете розраховувати на підтримку та допомогу з боку керівництва та викладачів Коледжу, ми готові сприяти вашій науковій діяльності, будемо раді бачити вас у стінах alma mater. У свою чергу сподіваємося на Вашу активну участь у подальшому розвитку співпраці закладу з тими установами, в яких ви влаштуєтесь, розраховуємо на сприяння покращенню умов для навчальної та наукової діяльності.

Сьогодні з гордістю ми можемо називати вас колегами, фахівцями своєї справи. Ми вже не називаємо вас дітьми — ви дорослі, впевнені в собі, мужні люди, здатні приймати самостійні рішення і вирішувати свою подальшу долю. Вона розпише ваше життя по-своєму, та знайте, що важливо в цьому житті залишатися людиною, пам'ятати своє коріння, своїх батьків, своїх наставників, не забувати тих, хто пліч-о-пліч допомагав вам у тривожні хвилини життя стати, у першу чергу, особистістю. Пам'ятайте своїх викладачів, які провели вас тернистим шляхом до країни професійних знань і навичок.

Бажаємо всім здоров'я, щастя, наснаги, нових творчих звершень, мудрих рішень і дій, високих професійних досягнень, впевненості у своїх силах та кар'єрного зростання!

БУРЛА М. Г., КУЛЬМІНСЬКА І. С., методисти

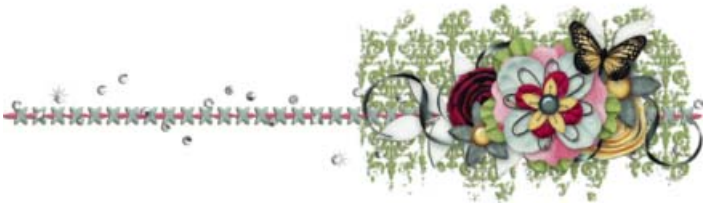

Ну ось і все, ви більше не студенти Коледжу… Залишились позаду довгі лекції, семінари, практичні заняття, ви тепер випускники. У ваших руках — дипломи, в очах — радість, в душі — гордість, у мріях — блискуче майбутнє. І я впевнена, що ви знайдете своє гідне місце в житті, бо кожен з вас — особистість. Будьте собою, не кривіть душею — ви молоді, активні, такі особливі і неповторні! Кожен по-своєму. Ви унікальні, розумні і талановиті! Коледж дав вам теоретичні знання, засвідчені синьо-червоними — ламінованими — такими жаданими — документами. Попереду новий етап. Не стійте осторонь, не бійтесь життя, не зволікайте, робіть помилки, здобувайте досвід, накопичуйте знання і дійте! Гордість за свої досягнення — ось що стане врешті-решт нагородою за всі старання і зусилля! Прихильної вам усім долі!

May you always have work for your hands to do.
May your pockets hold always a coin or two.
May the sun shine bright on your windowpane.
May the rainbow be certain to follow each rain.
May the hand of a friend always be near you.
And may God fill your heart with gladness to cheer you.

Irish Blessing

БОНДАР Любов Олександрівна, виклач англійської мови

Шановні наші випускники!

Щасливої всім долі у світі обраної вами професії!

Реалізуйте свої знання на практиці, творчих злетів і реалізації вас як особистостей!

Сприяйте подальшому розвитку вашого інтелекту, адже від вас залежить майбутнє нашої України!

Ви — люди високої культури і творчої наснаги. Людина стає тим, ким є, говорив Гегель, тільки через освіту. Ви — наша управлінська еліта, яка буде працювати в усіх ешелонах влади. Будьте креативними особистостями, щоб ваші знання були витребуваними. Будьте патріотами нашого рідного Коледжу, а ми будемо пишатися нашими випускниками!

ОВЧИННІКОВА Гізела Фоківна, к. ю. н., доц.

В народі кажуть: «Хочеш прожити життя недаремно — посади дерево». Тому посадити деревце вирішили і наші випускники, щоб залишити про себе найкращу пам'ять і живу згадку про роки навчання в Коледжі.

На прилеглій території Коледжу студентами минулих років було закладено Алею випускників. Початок зроблено. Посадка дерев стала щорічною традицією. Бо ж такий подарунок живе довге і хороше життя. Та й взагалі посадка дерева в житті кожної людини — це важлива подія. Це філософія життя: посадити дерево, побудувати будинок і виростити сина. Віримо, що

АЛЕЯ ВИПУСКНИКІВ 2013

випускники, посадивши дерево, понесуть цю філософію через усе життя. Приємно відчувати, що пройде багато років по тому, як ти закінчив навчання, а твоє дерево буде рости й нагадувати про тебе.

Нехай же зелені паростки майбутнього прикрашають територію Коледжу!

Віримо, що бузок і берізки швидко тягнутимуться вгору, милуватимуть око своєю пишною красою, радують серце, тішать душу, подарують прохолоду у спекотну днину, а також нагадуватимуть прийдешнім поколінням про студентство початку XXI століття. ■

Київський національний університет імені Тараса Шевченка — головний вуз Києва та України, національний центр фундаментальної науки та культури, один з найбільших та найстаріших університетів України. Протягом століть університет міняв свою назву.

1834—1917
Київський Імператорський Університет Св. Володимира

1917—1919
Київський Університет Св. Володимира

1920—1926
Вищий інститут народної освіти імені Михайла Петровича Драгоманова

1926—1932
Київський інститут народної освіти ім. М. П. Драгоманова

1933—1939
Київський державний університет

1939—1994
Київський державний університет імені Тараса Григоровича Шевченка (КДУ ім. Т. Г. Шевченка)

1994—1999
Київський університет імені Тараса Шевченка (КУ ім. Тараса Шевченка)

з 1999 року
Київський національний університет імені Тараса Шевченка (КНУ імені Тараса Шевченка)

У 1835 році відкрито юридичний, а в 1847 році — медичний факультети. Філософський згодом розділився на два самостійних факультети. З такою структурою університет працював до 1917 року.

ЮРИДИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТУ 179 РОКІВ

ДАВНЯ ТА СЛАВНА ІСТОРІЯ

Заняття для перших 35 студентів юридичного факультету розпочалися у 1835 році.

Повів їх у царину юридичної науки перший декан факультету професор Ігнатій Данилович, один із найосвіченіших вчених, який виконував роботи по кодифікації польсько-литовських законів і з прибуттям до Києва у 1835 році був призначений на кафедру поліційних і кримінальних законів.

Згідно зі Статутом Київського університету імені Святого Володимира від 25 грудня 1833 року на юридичному факультеті вивчалися: енциклопедія права (загальний систематизований огляд законодавства); основні закони та уложення Російської імперії; закони про громадянський стан людей у державі; цивільні закони (загальні та особливі), зокрема кредитне, торговельне, фабричне законодавство та локальне (звичаєве) право; кримінальне законодавство; закони благочинства; закони про державні зобов'язання і фінанси; римське право та його історія. Крім того, викладалася і така спеціальна дисципліна, як церковне право.

Особливістю перших років функціонування факультету було те, що більшість викладачів крім фахової мали і духовну (релігійну) освіту.

Це створювало висококультурну ауру життя факультету, сповненого людяності, високої професійності і християнської духовності. Першим професором на юридичному факультеті по кафедрі римського права був О. Міцкевич, рідний брат знаменитого польського поета А. Міцкевича, бувший вчитель волинського ліцею, який в 1837 році був переведений до Харківського університету.

Юридичний факультет був першим істинно правничим факультетом на Європейському континенті, враховуючи, що на тодішніх юридичних факультетах викладалася головним чином наука про мораль (етику) і застаріла система природного і римського права, цивільні та кримінальні закони, судочинство та фактично існували тільки етико-політичні факультети.

Можна припустити, що ініціатором створення юридичного факультету і головним укладачем першого плану його структурної побудови був М. Сперанський, більшість учнів якого стали професорами юридичного факультету Київського університету: К. Неволін на кафедрі енциклопедії законодавства, С. Богородський на кафедрі законів благочинства і благоустрою, С. Орнатський на кафедрі цивільних законів, А. Федотов-Чеховський на кафедрі римського права замість переведеного до Харківського університету професора А. Міцкевича. Всі вони згодом стали визначними вченими і керівниками юридичної освіти Університету імені Святого Володимира.

В квітні 1837 року К. Неволіна, який викладав на кафедрі енциклопедії законодавства та російських державних законів, обрали третім після Максимовича і В. Циха ректором Університету Св. Володимира.

У зв'язку з істотними управлінськими навантаженнями за клопотанням ученої ради університету міністром освіти було призначено у грудні 1838 року на допомогу ректору ад'юнктом юридичного факультету М. Іванішева, який став згодом улюбленим учнем К. Неволіна.

Останній не тільки був чудовим керівником вузу, з яким пов'язані не тільки значні новації вищої освіти, але й істотні наукові розробки в галузі законодавства. «Енциклопедія законодавства» К. Неволіна була першою ґрунтовною працею, яка мала значення для розвитку правничої освіти і науки й не втратила свого значення і актуальності у наш час.

Видатною постаттю в історії юридичного факультету й університету був декан, а згодом і ректор професор М. Іванішев,

який на терені порівняльного аналізу слов'янських законодавств обґрунтував особливості народного (звичаєвого) права України, започаткував перший прилюдний захист докторської дисертації на юридичному факультеті 30 липня 1840 року, створив кафедри фінансового, міжнародного права, історії слов'янських законодавств, політичної економії і статистики, мав значний доробок щодо вивчення рідного краю, протягом двадцяти років був редактором юридичних пам'яток у Київській археологічній комісії, сприяв становленню правничої майстерності випускникам факультету В. Незабитовському, О. Романовичу-Славатинському, Ф. Леонтовичу, М. Володимирському-Буданову.

Згідно із Загальним статутом імператорських російських університетів від 18 червня 1863 року на юридичному факультеті, який об`єднував 13 професорів і 6 доцентів, читалися наступні правничі дисципліни: енциклопедія права (юридичних та політичних наук, історія філософії права); історія важливіших іноземних законодавств (давніх і нових); історія руського права; історія слов`янських законодавств; римське право (історія римського права, догматика римського цивільного права, візантійське право); державне право (теорія державного права, державне право важливіших іноземних держав, руське державне право); цивільне право, судоустрій, судове провадження; кримінальне право, кримінальний судоустрій і провадження; поліційне право, зокрема вчення про безпеку (закони благочинства, закони про соціальний добробут); фінансове право (теорія фінансів, руське фінансове право), міжнародне право; політична економія і статистика, державне законодавство.

ДЕНЬ ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Але це все в минулому, а що сьогодні? Юридичний факультет — це флагман сучасної української освіти. Мабуть, він таки дійсно особливий: у ньому особливе повітря, особлива аура, а в його науковців особливий досвід навчання та виховання студентів. Досвід, напрацьований кількома поколіннями викладачів юридичного факультету, він має продовження розвиватися, збагачуватися, йти до всіх, хто потребує цих знань.

Тож за традицією, протягом багатьох років у першу суботу квітня відбувається урочисте святкування Дня юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. У 2013 році факультет святкує своє 179-річчя.

На факультеті до цієї дати готувалися заздалегідь.

Проводились комплексні заходи, а саме: Всеукраїнська студентська олімпіада МОН, спортивні турніри, фотовиставки та фотоконкурси, творчі вечори, зустріч студентів з випускниками, міжнародні науково-практичні конференції студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених. Вийшов новий номер газети «Молодий юрист», на сторінках якої можна прочитати про історію і видатних викладачів факультету, інтерв'ю з нинішніми викладачами — їх спогади, а також про сьогодення студентського життя.

Саме 6 квітня на святі були присутні випускники 20-, 30-, 40-річного розставання з факультетом. Цього суботнього дня коридорами, місцями своєї колишньої слави, подорожувало чимало випускників юридичного факультету, заходили на кафедри, зустрічали знайомих, зазирали до аудиторій. Було хвилювання від зустрічей, спогади повертали в пам'яті десятки років назад, із задоволенням разом фотографувалися. Обійми, поцілунки, щирі посмішки, вигуки радості та здивування — такі живі емоції не можуть не вражати.

На святкуванні Дня юридичного факультету були присутні Голова Верховного Суду України Пилипчук П. П. та його перший заступник Романюк Я. М. Шановні гості побажали факультетові нових здобутків та подарували картину із зображенням Верховного Суду України. Найвищий орган судової влади в системі судів загальної юрисдикції в цьому році відсвяткував своє 90-річчя. Наказом Голови Верховного Суду України було відзначено низку викладачів за їх вклад у наукову та викладацьку діяльність юридичного факультету: Губерського Л. В., Гриценка І. С., Кузнєцову Н. С., Щербину В. С., Кіреєву Н. О., Андрушка П. П., Шапченка С. Д., Шумила М. Є.

Наступним був виступ проректора з науково-педагогічної роботи Бугрова В. А., він привітав юридичний факультет з 179-річчям, відзначив високий рівень викладання на факультеті й зачитав привітання ректора Київського національного університету Губерського Леоніда Васильовича. Декан філософського факультету Конверський А. Є. зазначив, що юридичний факультет був одним із перших факультетів в університеті і має пишатися своєю давньою історією.

179 років плідної роботи. Звичайно, протягом цього часу траплялися складні часи для факультету. Проте зусилля не були марними: високий рівень викладання, наукові здобутки, у той час як випускники визнані найкращими професіоналами в сфері юриспруденції.

Студентство юридичного факультету багате на таланти. Для всіх присутніх вони підготували концертну програму.

РЕЙТИНГ ВНЗ

Згідно з рейтингом університетів проведеним тижневиком «Дзеркало тижня» в 2007 році Київський університет зайняв перше місце серед 200 українських вищих навчальних закладів усіх форм власності.

У 2005 році в рейтингу «Лучшие вузы Украины глазами работодателей», який склав Корреспондент.net, Київський університет так само зайняв перше місце.

Згідно проведеному у 2008 році зальнонаціональному рейтингу Компас (ініціатори «Сістем Кепітал Менеджмент» (СКМ) і добродійний фонд «Розвиток України»), що грунтувався на думці працедавців, про відповідність знань і навиків випускників вітчизняних вузів запитам ринку праці, перше місце рейтингу серед 228 українських вишів посів Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Київ).

Журнал «Корреспондент» у № 13 від 5 квітня 2013 р. назвав найкращі ВНЗ України. Під час складання рейтингу видання звернулося до тих роботодавців, яких вважає найкращими і найбільш успішними, в їх число потрапили українські відділення міжнародних корпорацій і багато найбільших вітчизняних передовиків бізнесу. На думку фахівців з добору персоналу 29 компаній, які відповіли на запитання, випускників яких ВНЗ вони воліють наймати на роботу, тобто які університети навчають краще за інших. Перше місце у сфері юриспруденції зайняв юридичний факультет КНУ імені Тараса Шевченка. Сьогодні ім'я юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка говорить саме за себе. ■

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ АВІАЦІЇ І КОСМОНАВТИКИ

Артур РАТУШНИЙ, І курс, юр. ф-т

12 квітня весь світ відзначає День авіації і космонавтики (Space Probe Day). Це особливий день — день тріумфу науки та всіх тих, хто працює в космічній галузі.

12 квітня 1961 громадянин Радянського Союзу старший лейтенант Ю. О. Гагарін на космічному кораблі «Восток» вперше в світі здійснив орбітальний обліт Землі, відкривши епоху пілотованих космічних польотів.

Він сказав: «Поехали!..» Це просте, вимовлене від усієї широкої російської душі слово ознаменувало початок нової ери в історії людства — ери освоєння безкрайніх просторів Всесвіту. Людина вирвався за межі рідної планети, тепер перед ним Нескінченність!

Політ, що тривав всього 108 хвилин, став потужним проривом в освоєнні космосу. Ім'я Юрія Гагаріна стало широко відомо в світі, а сам перший космонавт достроково отримав звання майора і звання Героя Радянського Союзу.

Сотні мільярдів планет, зірок і галактик, тисячі світлових років — неймовірні, неймовірні простору відкрилися людству! З моменту першого польоту людини в Космос пройшов всього лише 51 рік — період часу в порівнянні з нескінченністю Всесвіту. Але тим значніше, тим грандіозніше досягнення людини, яка зуміла за земні півстоліття вийти у відкритий космос, висадити свій десант на Місяці, побачити інші світи, відправивши в космічний простір десятки чудо-апаратів, що виконують роль очей і вух людства на орбітах далеких планет і на безкрайніх марсіанських рівнинах.

Яскраві успіхи космонавтики — закономірний результат самовідданої праці багатьох тисяч людей, десятків трудових колективів, які роблять все від них залежне в ім'я прогресу космічної галузі.

За рішенням Міжнародної авіаційної федерації (ФАЇ) 12 квітня відзначається як «Всесвітній день авіації та космонавтики».

В Україні цей День має назву «День працівників ракетно-космічної галузі України» і закріплений Указом Президента України від 13 березня 1997 року № 230/97, його святкування відповідно проводиться щорічно 12 квітня.

Бажаю і Вам у цей день замислитись над своїм існуванням і від душі захотіти дізнатися про навколишній світ більше! ■

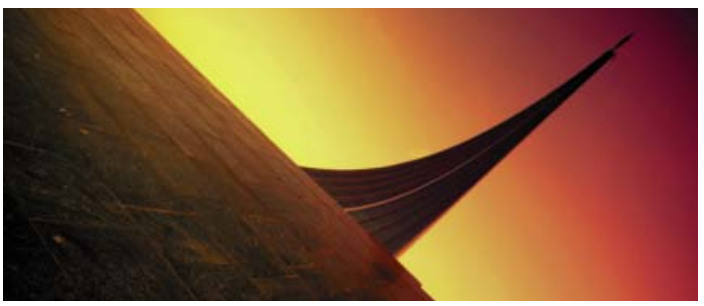

День навколишнього середовища

Свято покликано відзначити Стокгольмську конференцію з навколишнього середовища, яка стала однією з найважливіших в історії екологічного руху, оскільки в цей день була заснована UNEP (United Nations Environment Network) — екологічна програма ООН, яка зараз є основним організатором та ідеологом всесвітнього Дня навколишнього середовища.

В Україні День навколишнього середовища відзначається у третю суботу квітня з 1998 року згідно з Указом Президента України «Про День довкілля» № 855/98 на підтримку ініціативи Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України і громадських природоохоронних організацій з метою розвитку діяльності, заснованої Всеукраїнської акцією «Дерево Життя» та іншими громадськими ініціативами.

В 2013 році український День навколишнього середовища припало на 20 квітня. Метою проведення Дня довкілля є поліпшення стану навколишнього природного середовища, створення нових зелених насаджень, і догляд за існуючими алеями, парками, скверами, прибирання територій від сміття, очищення русел річок, поліпшення естетичного і санітарного стану прибудинкових територій і об'єктів масового перебування та відпочинку населення, проведення різноманітних акцій: оглядів-конкурсів екологічних агітбригад, природоохоронних конференцій, малюнків і плакатів на екологічну тематику.

Цей день відзначається, коли Земля прокидається після зимової сплячки і блакитними іскорками впевнено починає заглядати в очі весна. Вона ще молода і ніжна, посміхається святково і чисто. А в її ледь чутному диханні вже відчувається таємниця поновлення Землі, її свіжості та краси. ■

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ КНИГИ І АВТОРСЬКОГО ПРАВА

Артур РАТУШНИЙ, І курс, юр. ф-т

Те, що книга — джерело знань, сьогодні знають навіть наймолодші читачі. Але, крім цього, книга є «Унікальним засобом самовираження, просвіти й комунікації». Так заявив Генеральний директор ЮНЕСКО Коїтіро Мацуурі у своєму посланні з приводу Всесвітнього дня книги і авторського права, яке відзначається щорічно 23 квітня.

Символічно день 23 квітня був обраний завдяки традиції святкування Дня книги у Каталонії, де 23 квітня на День Юрія дарували троянду за кожну куплену книжку. А для світової літератури цей день є символічним.

Свято, ідея організації якого належить Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, сьогодні відзначається у 190 країнах світу.

23 квітня — знаковий день для світової літератури: в цей день окрім Сервантеса померли Шекспір, Інко Гарсіласо де ла Вега, Михайло Коцюбинський.

Цього дня народилися Моріс Дрюон, Володимир Набоков Андрій Курков, Григорій Тютюнник. Беручи до уваги цей факт, цілком природно, що Генеральна конференція ЮНЕСКО, яка проходила в Парижі у 1995 році, вирішила віддати в цей день данину уваги та шани книжкам і авторам, закликаючи молодь знаходити задоволення у читанні, поважати безцінний вклад тих, хто своєю творчістю сприяє соціальному та культурному розвитку і заснувала Всесвітній день книги та авторського права.

Звичайно, діяльність, пов'язана з популяризацією книг та читання, не може обмежитися лише одним днем. Але саме 23 квітня відбувається багато заходів, які привертають увагу до книжкової справи. Зокрема, відбувається проголошення Всесвітньої столиці книги, проводяться виставки, громадські читання, освітні заходи у навчальних закладах, симпозіуми, присвячені проблемам захисту інтелектуальної власності та книговидання.

Успіх Всесвітнього дня книги і авторського права залежить, в першу чергу від підтримки з боку всіх зацікавлених сторін — авторів, видавців, педагогів, бібліотекарів, громадських діячів і приватних осіб.

В усьому світі цього дня купують, дарують, читають книжки. До речі, на Батьківщині Сервантеса цю дату святкують конкурсом — безперервним читанням «Дон Кіхота». Читці змінюють один одного протягом 48 годин.

В Україні вже п'ятий рік літератори відзначають цей день, проїжджаючи в екіпажах автомобілів із прапорами вулицями столиці.

Писемність завжди була головним чинником у культурі кожного народу, відігравала провідну роль у його духовному розвитку, тісно поєднувала покоління. Книги покликані служити людям, а краса і мудрість, відтворена у друкованих рядках, неодмінно має стати на заваді жорстокості, несправедливості й насиллю, врятувати наш неповторний світ.

Щиро вітаю письменників, видавців, бібліотекарів, книгорозповсюджувачів, усіх тих, хто шанує й розвиває друковане слово, із Всесвітнім днем книги і авторського права!

Бажаю всім шанувальникам книги нових відкриттів, реалізації творчих задумів та натхнення! ■

Роман СКІБІЦЬКИЙ, ІІ курс, юр. ф-т

Кожного року 18 травня відзначається Міжнародний День музеїв. Історія виникнення першого музею невідома. Стародавні греки будували храми, присвячені вічно юним музам, називали, ці храми мусейонами. Музеями згодом почали називати спеціальні кімнати у бібліотеках, де зберігали рідкісні книги і незвичайні предмети. Одвічне захоплення людей колекціонуванням призвело до поширення оригінальних музеїв по всьому світу, які нині є засобом збереження і поширення культурної спадщини.

МУЗЕЇ ТА НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Хочеться розповісти про те, що за 2 роки навчання у Коледжі наша група відвідала цікаві екскурсії до музеїв, які пов'язані з навчальним процесом і допомогли нам краще засвоїти навчальний матеріал.

Яскраво запам'яталася екскурсія до музею КНУ імені Т. Шевченка, де нам розповідали про історію університету, видатних академіків, студентів і досягнення університету в науковому та суспільному житті.

Також потрібно було пройнятися духовною спадщиною нашого народу, і ми це зробили, сходивши у музей української культури і мистецтва.

Був організований похід в театр, де ми побачили п'єсу Миколи Гоголя «Мертві душі».

Крім того, ми черпнули натхнення з картин музею імені Ханенків, де було виставлено багато картин XV—XVII століття.

Дуже визначною подією у житті нашої групи була екскурсія до Верховної Ради України, законодавчого органу нашої країни. Ми розглянули легендарні стіни, де приймаються українські закони і з повним ентузіазмом і мотивацією почали вчитися надалі краще, щоб в майбутньому вернутися в цю будівлю, тільки не як відвідувачі, а як повноправні мудрі і розсудливі народні обранці.

Щодо спортивних досягнень, то ми відвідали музей фізичної культури і спорту Національного університету фізичної культури України, де дізналися про спортивні досягнення нашої країни, історію розвитку спорту та наших чемпіонів, які гідно показували свої здібності на міжнародній арені.

Ми пам'ятаємо наших героїв. Ми поважаємо і будемо поважати тих людей, які провели військові операції в Афганістані. Наші студенти брали участь у Марші миру з учасниками військових дій в Афганістані. Щоб цілком вглибитися у цю історію ми ще відвідали музей, де нам детально розповіли про хоробрість та відданість наших воїнів. Їх героїчні вчинки примушують нас задуматися і йти тільки вперед. Ми повинні не забувати про ветеранів цієї війни і проявляти гідну повагу.

Квітень також був багатий на екскурсії. Ми відвідали музей Чорнобиля, де зрозуміли значення екології для людини на Землі і ми краще засвоїли такий курс, як «Екологічне право».

Мені дуже цікаво навчатися в Коледжі. Тут проводяться не тільки аудиторні заняття, а й цікаві та пізнавальні екскурсії. ■

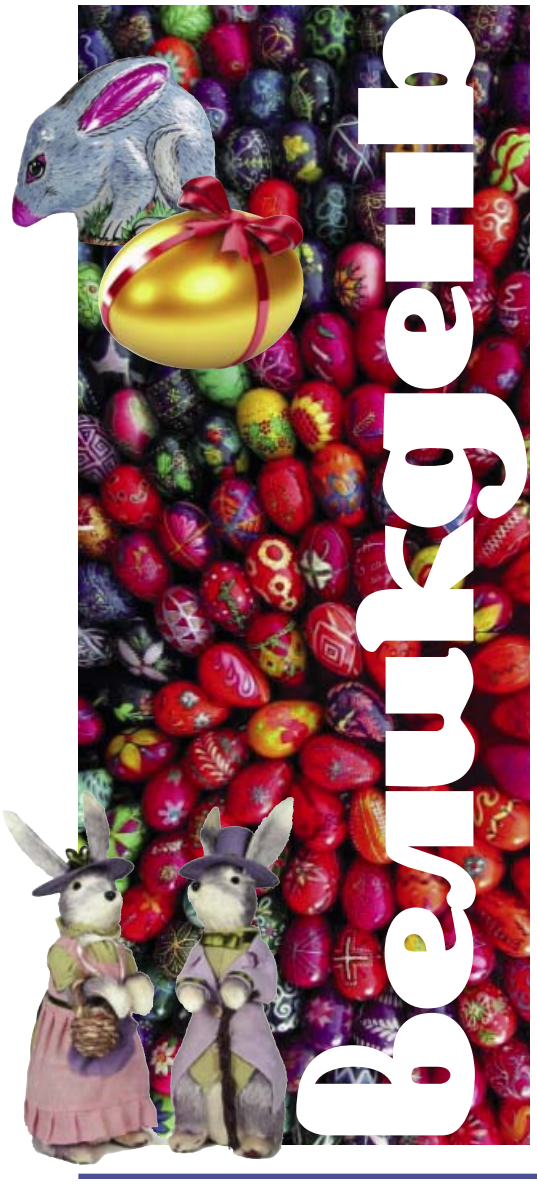

Юля МАЙОРОВА, І курс, ек. ф-т

Великдень — найбільше релігійне свято, яке оповіщає про відступ зими, і прихід довгоочікуваної весни.

Великодня чекають всі, як маленькі діти, так і дорослі, адже це свято наповнене різними звичаями, прикметами і цікавими традиціями. На Великодні свята, як і на Різдвяні, повинна зібратися вся родина, адже це — «Великий День».

Звичай пекти паски та фарбувати яйця виник також дуже давно.

З першим променем сонця священик в церкві сповіщає: «Христос воскрес!», а прихожани хором відповідають: «Воістину воскрес!»

Під час урочистого обходу храму святять паски, крашанки та різний наїдок. Потім усі розходяться по домівках, щоб сповістити одне одного про велику радість та привітати зі світлим урочистим святом.

Як і Різдво, Великдень — родинне свято, на нього збиралася вся родина. За традицією, розпочинаючи урочистий сніданок, господар обрізав зі свяченої паски скибочки з трьох боків, приказуючи: — Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий!

Ці окрайці тримали до закінчення свят і потім віддавали худобі. Після святкового сніданку діти носили старшим родичам гостинці і отримували за це ласощі.

Абсолютно всі діти люблять це свято, адже саме тоді, можна проявити свої художні таланти у вигляді розмалювання яєць. А процес, який передує поїданню яєць, так взагалі викликає захоплення і страшенний азарт у малечі — бої крашанками та писанками. Не варто забувати також про пухкі паски. Тільки згадайте, яка смачна цукрова верхівка з кольоровими камінчиками.

Рано-вранці в неділю всі йдуть до церкви, а після повернення сідають за святковий стіл. У церкві священик бризкає на людей та їжу святою водою. Є традиція запалювати свічку та вставляти її у паску під час освячення. Якщо донести свічку, що горить, до самого дому, то буде щастя та багатство протягом цілого року. У цей день зазвичай збирається вся родина для спілкування та веселощів. Навкруги панує радісна святкова атмосфера.

Існує народне повір'я про те, що після Великодня остаточно теплішає, адже чим раніше свято, тим швидше настає весна. Я помітила, що у цей день обов'язково йде дощ, хоча б невеликий, а вже в понеділок настає тепла, сонячна погода.

Великдень святкують не тільки в Україні, це християнське свято, і його відзначають всі, хто належить до цієї категорії. Далі, я хочу розповісти про те, як святкують Великдень у різних країнах світу.

АВСТРАЛІЯ. Тут дуже популярні «яйця» з шоколаду або цукру — великі й малі. Ще тут люблять робити гостинці у формі кролика або рідкісної тубільної тварини цього континенту — bilby. За традицією, великоднє меню австралійців складається зі смаженої баранини, яловичини або курчати зі смаженими овочами, схожими на картоплю, моркву, кабак, квасолю, горох або broccholi. На десерт подають традиційну солодку австралійську великодню страву — Pavlova — це торт із безе, прикрашений

Студент ІІ курсу економічного факультету Фінансово-правового коледжу Дмитро Мицак на Відкритому чемпіонаті України та Чемпіонаті України серед юніорів з гірськолижного спорту, який проходив в Закарпатській області, село Кострино, ГСК «Красія», 18—19 березня 2013 року зайняв 4 призові місця: три перші та одне третє.

Отже, на Відкритому чемпіонаті України з гірськолижного спорту Дмитро Мицак у слалом-гіганті зайняв перше місце. А також третє місце у спеціальному слаломі.

На Молодіжному чемпіонаті України з гірськолижного спорту Дмитро Мицак зайняв перше місце серед юніорів 1992—1996 року народження у спеціальному слаломі. На етапі Кубка України з гірськолижного спорту зайняв перше місце у спеціальному слаломі.

Згадаємо 2012 рік…

На першій в історії Зимовій юнацькій олімпіаді Дмитро також був учасником.

22 січня 2012 рік на центральній площі олімпійського Інсбрука — Medals Plaza — пройшла урочиста церемонія закриття перших в історії зимових Юнацьких олімпійських ігор. В яких приймали участь 70 країн світу.

ЩИРО ВІТАЄМО

фруктами, ківі, полуницями, ананасами й мандаринами. Дуже популярні солодкі гарячі булочки (Hot Cross Bun), що їх австралійці їдять на сніданок великоднього ранку перед неодмінним відвідуванням церкви. Великдень в Австралії — то час, коли багато австралійських родин виїздять на природу.

ШВЕЦІЯ. Великдень не таке значне свято для шведів, як Різдво, але у школах його починають святкувати ще за тиждень до настання. Діти та їхні вчителі згадують і говорять про те, що Ісус помирав, а потім воскресав із мертвих. Мешканці Швеції прикрашають до Великодня свої домівки великодніми квітниками — жовтого, зеленого та білого кольору. У своїх оселях шведи всюди ставлять жовтих курчат, обряджених кольоровим чепурним пір'ям. Шведи їдять на Великдень майже те саме, що й на Різдво, але цього разу набагато більше уваги приділяють цукеркам та іншим ласощам. Писанки вони роблять із картону, а всередину кладуть велику гарну цукерку.

МЕКСИКА. Великодні свята в Мексиці тривають майже два тижні й мають характер народних гулянь. Великодні танці загальновідомі. Над вулицями висять гірлянди зі строкатого паперу. Відбуваються дві театралізовані процесії Страсної п'ятниці. В першій половині дня мальовнича хода символізує ту мить, коли римські солдати приводять Ісуса до місця розп'яття. У другій половині дня — чорну, мовчазну процесію розп'яття.

США. У пасхальне воскресіння американські сім'ї обов'язково відвідують церкву, де проходить служба в славу Ісуса Христа, нібито повсталого цього дня з мертвих. Служба супроводиться колективним співом на честь цієї події. Традиційний американський пасхальний обід складається з шинки з ананасами, картоплі, фруктового салату і овочами. Діти отримують кошики від «пасхального зайчика», який ще рано вранці наповнив їх кольоровими пасхальними яйцями і масою шоколаду і цукерок. У Америці дуже популярна пасхальна гра: катання яєць по похилому газону. Діти змагаються, хто далі і без зупинки зможе прокатати своє яйце. Найбільше змагання буває в пасхальне воскресіння на газоні біля Білого Дому у Вашингтоні. Сотні дітей приходять зі своїми пасхальними кошиками, наповненими яскраво розфарбованими яйцями, і катають їх вниз по лужку біля президентського палацу.

ФРАНЦІЯ. У французькій Швейцарії до пасхальних звичаїв відноситься «прикраса джерел». У більш ніж двохстах церковних общинах джерела в селах прикрашають гірляндами із строкатих пасхальних яєць, паперу, віток і стрічок. Рекорд належить Бібербаху: на «найбільшому в світі пасхальному джерелі» висить гірлянда із понад 8 000 яєць. Має сенс відправитися на прогулянку по Оберлаузіцу між Бауценом, Каменцем і Хойерсвердой, коли в пасхальне воскресіння через села проходять сорбські пасхальні лицарі. У ході беруть участь до 400 прекрасно виряджених чоловіків. Вони несуть церковні прапори, хрест, а інколи і статую Ісуса. У Франції, згідно легенді, в Пристрасну п'ятницю всі церковні дзвони залишають країну, аби «піти» до Риму. Знову вони зазвучать лише після повернення в пасхальне воскресіння. По дорозі назад вони приносять дітям шоколад у формі маленьких дзвонів і раковин.

Великдень — прекрасне, весняне, старовинне свято з багатою історією і традиціями. Бажаю всім чудово відсвяткувати:) ■

ЧЕМПІОНА!

В загальнокомандному заліку Україна посіла 25-місце, у активі збірної команди України 3 срібні медалі.

Серед учасників був Мицак Дмитро (гірськолижний спорт) і зайняв:

- супергігант — 28 місце;
- комбінація — 26 місце;
- слалом-гігант — 27 місце;
- слалом — 26 місце.

Спортсмен коротенько розповів, що почав кататися на лижах з 6 років, до 12 років катався на лижах туристично. Розпочалася спортивна кар'єра з дитячої збірної України з гірськолижного спорту, коли поїхали в інтертур в Австрію. «Таке заняття сподобалося і почав більше тренуватися. Спочатку тренування були тільки в Австрії, в Україні практично тренування не проходили, бо не було спортивної дитячої бази. Тільки зимою на декілька днів виїжджали у Буковель, але там не дозволяють тренуватися спортсменам, бо у Буковелі вся інфраструктура побудована для туристів. Щоб мати відповідну спортивну підготовку довелося тренуватися закордоном»,— розповів чемпіон.

Бажаємо Дмитру міцного здоров'я, успішних стартів, наснаги та високих спортивних досягнень. ■

68 років минуло з того дня, коли відгриміли останні вибухи Великої Вітчизняної. Ця війна стала невід'ємною частиною життя та історії кожного з нас. Немає такої родини, яку б не обпалила війна — наші батьки, діди, прадіди воювали і гинули заради Перемоги.

Цей пам'ятний день уособлює героїзм, силу духу, ратну працю й вічну скорботу за мільйонами нерозквітлих українських доль, нездійсненних мрій і задумів. Для нас, нащадків солдатів Великої Перемоги, найвищою життєвою істиною є вірність їх справі і громадянському обов'язку, довічна синівська шана і повага. Наш земний уклін усім, хто виніс роки окупації та пекло концтаборів, хто піднімав з руїн і відроджував рідний край.

Щиро вітаємо ветеранів Великої Вітчизняної війни та весь народ України зі світлим і радісним святом Перемоги над фашистськими загарбниками.

Міцного здоров'я вам, чудового настрою в цей святий і сумний для всіх нас день. Хай не болять ваші рани, хай щастя і радість не переводяться у ваших оселях. ■

ЧОРНОБИЛЬ – ТРАГЕДІЯ СВІТОВОГО МАСШТАБУ

Роман СКІБІЦЬКИЙ, II курс, юр. ф-т

Приблизно о 1:23:40 26 квітня 1986 року на 4-му енергоблоці Чорнобильської АЕС стався вибух, який повністю зруйнував реактор. Будівля енергоблоку частково обвалилася. У різних приміщеннях і на даху почалася пожежа. Згодом залишки активної зони розплавилися. Суміш з розплавленого металу, піску, бетону і частинок палива розтікалася підреакторними приміщеннями. Ситуація погіршувалася в зв'язку з тим, що в зруйнованому реакторі продовжувалися неконтрольовані ядерні і хімічні (від горіння запасів графіту) реакції з виділенням тепла, з виверженням з розлому протягом багатьох днів продуктів горіння радіоактивних елементів і зараження ними великих територій. Відбувся радіоактивний викид потужністю в 300 хіросім. Зупинити активне виверження радіоактивних речовин із зруйнованого реактора вдалося лише у кінці травня 1986 року при мобілізації ресурсів усього Радянського Союзу.

Після аварії утворилася радіоактивна хмара, яка накрила не лише Україну, Білорусь та Росію, які знаходилися поблизу ЧАЕС, але й і Македонію, Сербію, Хорватію, Болгарію, Грецію, Румунію, Литву, Естонію, Латвію, Фінляндію, Данію, Норвегію, Швецію, Австрію, Угорщину, Чехію, Словаччину, Нідерланди, Бельгію, Словенію, Польщу, Швейцарію, Німеччину, Італію, Ірландію, Францію, Велику Британію.

У результаті катастрофи на Чорнобильській АЕС було евакуйовано близько 116 тисяч чоловік із Прип'яті, Чорнобиля, більш 70 населених пунктів 30-кілометрової зони, а також за її межами в Поліському районі Київської області. У 1990 і 1991 роках приймалися заходи для подальшого відселення людей із забруднених територій Київської і Житомирської областей, родин з дітьми і вагітними жінками насамперед, особливо з уже названого Поліських і Народичей Житомирської області. Усього за ці роки було евакуйовано близько 130 тисяч чоловік на радіаційно-забруднених територіях, не вважаючи Києва (хоча він відноситься до зон забруднення), живе близько 1,8 мільйона чоловік, питома вага здорових людей у даних районах зменшилася за ці роки з 50 до 20%.

Після аварії на 4-му енергоблоці робота електростанції була припинена через небезпечну радіаційну обстановку. Проте вже у жовтні 1986 року, після масштабних робіт з дезактивації території і споруди «саркофага», 1-ий та 2-ий енергоблоки були знову введені в дію, у грудні 1987 року відновлена робота 3-го. У 1991 році на 2-му енергоблоці спалахнула пожежа, і в жовтні цього ж року реактор був повністю виведений з експлуатації. У грудні 1995 року був підписаний меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та урядами країн «великої сімки» і Комісією Європейського Союзу, згідно з яким почалася розробка програми повного закриття станції до 2000 року. 15 грудня 2000 року був назавжди зупинений реактор останнього, 3-го енергоблоку. Саркофаг, побудований над 4-им енергоблоком, що вибухнув, поступово руйнується. Небезпека, в разі його обвалення, в основному визначається тим, як багато радіоактивних речовин знаходиться усередині. За офіційними даними, ця цифра досягає 95% від кількості, що була на момент аварії. Якщо ця оцінка вірна, то руйнування укриття може привести до дуже великих викидів. У березні 2004 року Європейський банк реконструкції та розвитку оголосив тендер на проектування, будівництво і введення в експлуатацію нового саркофага для ЧАЕС. Переможцем тендеру в серпні 2007 року була визнана компанія NOVARKA (Франція). Заплановане спорудження «арки» об'єкту «Укриття», розпочалось в квітні 2012 року. Новий саркофаг на ЧАЕС будують близько 3 тисяч робітників. Будівельники працюють вахтовим методом, аби не перевищити дозу допустимої радіації. Основна функція нового саркофагу полягає в обмеженні розповсюдження радіоактивних речовин, які знаходяться в об'єкті «Укриття». Ці правила повинні виконуватись, як за умов нормальної експлуатації, так у разі аварії (руйнація існуючого об'єкту «Укриття»). За проектом передбаче-но, що споруда буде експлуатуватись впродовж 100 років.

Чорнобильська катастрофа поступово забувається, хоча б здавалось, що найграндіозніша за своїми масштабами і наслідками техногенна катастрофа в історії людства — аварія на ЧАЕС назавжди вкарбується в людську пам'ять, буде слугувати серйозною пересторогою людям, що живуть сьогодні та їх нащадкам, що з ядром атому завжди слід розмовляти на ВИ, що легковажне, самовпевнене відношення до атомної енергії, будь то ядерна зброя або «мирний атом» значно небезпечніше, ніж випустити джина з пляшки.

Ми, українці, повинні пам'ятати і шанувати героїв, завдяки яким сьогодні живемо. Чорнобиль був, є і буде, а тому згадувати про нього потрібно не лише раз на рік, а пам'ятати завжди. Навіть сьогодні ми всі маємо пряме відношення до тієї трагедії. І відлуння чорнобильських дзвонів буде чути ще не одне покоління.

Людству відомі прізвища всіх героїв-пожежників, які першими стали до бою з непокірним реактором. Багато книг написано про героїв-ліквідаторів тієї страшної біди, а також варто звернути увагу і на те, якими ще молодими були ці відважні люди.

Пам'ять… Якщо весь народ пам'ятатиме свою історію, він заслуговуватиме на повагу і буде вартий того, щоб дивитися у майбутнє. Потерпілі — це не лише люди, які безпосередньо зазнали горя, а й ми з вами. Бо Чорнобиль більшою чи меншою мірою торкнувся кожного з нас. Якби не та аварія, не було б стільки скалічених доль і стільки хвороб. А якби не люди, які пожертвували собою, щоб ліквідувати наслідки тієї катастрофи, не було б і нас.

У Києві діє національний музей «Чорнобиль», у якому можна дізнатися про подробиці аварії, переглянути особисті речі ліквідаторів, історичні фото, документальні фільми про Чорнобиль. Музей знаходиться поблизу станції метро «Контрактова площа» за адресою: пров. Хорива, 1. ■

СПОГАДИ ЧОРНОБИЛЬЦІВ

▲Люди працювали без перерви на відпочинок, навіть на сон. Вже майже 21 рік у мене перед очима стоїть один із тих проектантів, які розробляли проект саркофагу,— неголений, очі червоні від втоми, голос охрип, він іде й на ходу щось креслить і одночасно рахує. Це було вранці, о 5-й ранку. За його словами, він вже не спав другу добу, і не тільки він: треба оперативно на місці зробити робочі виправлення, щоб не затримувати роботу будівельників...

▲Тимчасова посада чергового дозволила мені узагальнено побачити організаційну структуру і прекрасне керування величезним колективом, який боровся з наслідками аварії. Так, це був тимчасовий колектив: робота вахтова, приходили нові люди, і вони практично без підготовки ставали на місця тих, хто передав вахту...

▲Потрапив у горнило Чорнобиля одразу після навчання у Львівському пожежно-технічному училищі. Тоді здійснював наглядові функції в машинних залах 1-го та 2-го енергоблоків. У той час саме монтували саркофаг 4-го енергоблоку, відділяли його стіною від 3-го. Питанням пожежної безпеки приділяли значну увагу. Був установлений суворий протипожежний режим. На території станції заборонялося навіть палiння. Дози радіації на території були суттєві. На це навіть вказувало й погіршення самопочуття в особового складу. Від початку з незвички радіація давалася взнаки першінням у горлі та головними болями. Згодом організм адаптувався. Два рази на тиждень здавали кров на аналізи. Її показники стали погіршуватися вже після шостої вахти. Відчували погіршення апетиту, ходили наче «сонні мухи»...

▲У 1987 отримав призначення в 35-кілометрову зону від епіцентру, на той час якраз проводилося будівництво міста Славутич, там працював начальником варти. Брав участь у гасінні пожеж у «рудому» лісі, на могильнику техніки... Так і прослужив ще 4 місяці. Найбільше за все вражала безлюдна місцевість. Місто без людей, залишені напризволяще тварини, їх навіть бездомними не назвеш, жили прямо в будинках та квартирах. Складалося враження, що тут взагалі немає ніякого життя. Самі ж ліквідатори мешкали в гуртожитку. Умови проживання теж були досить незвичними. Вікна в кімнатах були закриті темними шторами та затягнуті поліетиленовою плівкою. Харчування було на високому рівні, питна вода довозилася. На перших порах навіть вмивалися мінеральною водою, добре, що її було вдосталь...

За геройський подвиг в ім'я життя нинішніх і прийдешніх поколінь, особисту мужність і самопожертву, виявлені у ліквідації аварії на ЧАЕС, нагороджені (посмертно):

АКІМОВ Олександр Федорович (1953 р. н.), начальник зміни 4-го енергоблока ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст.;

БАРАНОВ Анатолій Іванович (1953 р. н.), ст. черговий електромонтер ел. цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст. та орденом Жовтневої революції (СРСР);

БРАЖНИК В'ячеслав Степанович (1957 р. н.), машиніст парової турбіни турбінного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст. та орденом «Знак Пошани» (СРСР);

ВАЩУК Микола Васильович (1959 р. н.), командир відділення 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні м. Прип'яті, Київська область — званням Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка»;

ВЕРШИНІН Юрій Анатолійович (1959 р. н.), машиніст-обхідник парового обладнання турбінного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст. та орденом «Знак Пошани» (СРСР);

ДЕГТЯРЕНКО Віктор Михайлович (1954 р. н.), черговий оператор реакторного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст. та орденом «Знак Пошани» (СРСР);

ІВАНЕНКО Катерина Олександрівна (1932 р. н.), працівник вневідомчої охорони — орденом Трудового Червоного Прапора (СРСР);

ІГНАТЕНКО Василь Іванович (1961 р. н.), командир відділення 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні міста Прип'яті, Київська область — званням Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка», хрестом «За мужність», орденом Червоного Знамени (СРСР);

КІБЕНОК Віктор Миколайович (1963 р. н.), начальник караулу 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні м. Прип'яті, Київська область — званням Герой Радянського Союзу з удостоєнням ордена Леніна (СРСР);

КОНОВАЛ Юрій Іванович (1942 р. н.), черговий електромонтер ел. цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст. та орденом «Знак Пошани» (СРСР);

КУДРЯВЦЕВ Олександр Геннадійович (1957 р. н.), ст. інженер управління реактором реакторного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст.;

КУРГУЗ Анатолій Харлампійович (1957 р. н.), ст. оператор реакторного цеху ЧАЕС — орденом Леніна (СРСР), хрестом «За мужність»;

ЛЕЛЕЧЕНКО Олександр Григорович (1938 р. н.), заступник начальника електричного цеху ЧАЕС — орденом Леніна (СРСР), званням Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка», хрестом «За мужність»;

ЛОПАТЮК Віктор Іванович (1960 р. н.), черговий електромонтер ел. цеху ЧАЕС — орденом Леніна (СРСР), хрестом «За мужність»;

ЛУЗГАНОВА Клавдія Іванівна (1927 р. н.), працівник вневідомчої охорони — орденом Трудового Червоного Знамени (СРСР);

НОВИК Олександр Васильович (1961 р. н.), машиніст-обхідник турбінного обладнання турбінного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст.;

ПЕРЕВОЗЧЕНКО Валерій Іванович (1947 р. н.), начальник зміни реакторного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст.;

ПЕРЧУК Костянтин Григорович (1952 р. н.), ст. машиніст турбінного обладнання турбінного цеху ЧАЕС — орденом «Знак Пошани» (СРСР), орденом «За мужність» III ст.;

ПРАВІК Володимир Павлович (1962 р. н.), начальник караулу 2-ї воєнізованої пожежної частини по охороні ЧАЕС — званням Герой Радянського Союзу з удостоєнням ордена Леніна (СРСР);

ПРОСКУРЯКОВ Віктор Васильович (1955 р. н.), ст. інженер реакторного цеху ЧАЕС — орденом «Знак Пошани» (СРСР) та орденом «За мужність» III ст.;

СИТНІКОВ Анатолій Андрійович (1940 р. н.), заступник головного інженера по експлуатації ЧАЕС — орденом Леніна (СРСР), хрестом «За мужність»;

ТИТЕНОК Микола Іванович (1962 р. н.), пожежник 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні м. Прип'яті, Київська область — званням Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка», хрестом «За мужність», орденом Червоного Прапора (СРСР);

ТІШУРА Володимир Іванович (1959 р. н.), ст. пожежник відділення 6-ї самостійної воєнізованої пожежної частини по охороні м. Прип'яті, Київська область — званням Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка», хрестом «За мужність» та орденом Червоного Прапора (СРСР);

ТЕЛЯТНИКОВ Леонід Петрович (1951 р. н.), у 1986 році начальник 2-ї воєнізованої пожежної частини по охороні ЧАЕС, майор внутрішньої служби — званням Герой Радянського Союзу з удостоєнням ордена Леніна (СРСР), хрестом «За мужність»;

ТОПТУНОВ Леонід Федорович (1960 р. н.), ст. інженер управління реактором реакторного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст.;

ХОДЕМЧУК Валерій Ілліч (1951 р. н.), ст. оператор головного циркуляційного насосу 4-го енергоблоку реакторного цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст.;

ШАПОВАЛОВ Анатолій Іванович (1940 р. н.), ст. черговий електромонтер ел.цеху ЧАЕС — орденом «За мужність» III ст. та орденом «Дружби народів» (СРСР);

ШАШЕНОК Володимир Миколайович (1951 р. н.), інженер з налагодження підприємства «Смоленськатоменергоналагодження» — орденом «Знак Пошани» (СРСР) та орденом «За мужність» III ст.

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ – ЗДОРОВИЙ ДУХ

МУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ УКРАЇНИ

Максим СУПРУН, I курс, юр. ф-т

У березні 2013 року студенти 1-го курсу відвідали музей Національного університету фізичного виховання і спорту України. Нас зустріла викладач навчального закладу Марченко Лідія Олексіївна, яка провела дуже цікаву екскурсію. Ми дізналися, що Національний університет фізичного виховання і спорту України відсвяткував свої 83 роки від дня заснування, адже відомий далеко за межами нашої країни провідний вищий навчальний заклад веде свою історію з 1930 року, коли у Харкові (тодішній столиці Української РСР) було утворено ДІФКУ — Державний інститут фізичної культури України (з 1944 р., після переведення цього вищого навчального закладу до Києва — Київський державний інститут фізичної культури (КДІФК); з 1993 р. — Український державний університет фізичного виховання і спорту (УДУФВС); з 1998 р. й понині — Національний університет фізичного виховання і спорту України (НУФВСУ).

За часи діяльності, Університет підготував чимало видатних спортсменів, які прославилися перемогами на Олімпійських іграх, чемпіонатах світу й Європи, багатьох інших міжнародних змаганнях.

На літніх і зимових Олімпійських іграх вихованці НУФВСУ завоювали 102 золоті, 65 срібних і 77 бронзових нагород. Серед спортсменів високого класу, підготовлених в Університеті — 102 заслужених майстри спорту та 250 майстрів спорту міжнародного класу.

На екскурсії нам розповідали про те, який українці зробили величезний внесок у розвиток світового спортивного руху. Ми побачили медалі, грамоти, фотографії видатних спортсменів.

У XIX ст., наш земляк Іван Піддубний був найсильнішим чемпіоном в греко-римському стилі. Він здобував перемогу навіть у 70-річного віку.

Український спортсмен (стрибки з жердиною) Сергій Бубка побив 35 світових рекордів. У 1994 році Сергій Бубка підкорив висоту — 6 м 14 см. Це досягнення досі ніхто не зміг повторити.

Спортивні досягнення всесвітньо відомих українських гімнасток Ірини Дерюгіної та Лариса Латиніної. Українська школа гімнастики в радянські часи вважалася найсильнішою.

Яна Клочкова завоювала 4 золоті і 1 срібну медалі на Олімпійських іграх у змаганнях з плавання. Яна з раннього віку навчалася у кращих харківських тренерів. У Харкові такому виду спорта, як плавання, приділяється велика увага.

Заслужений майстер спорту України, футболіст Андрій Шевченко, виступав за «Динамо» та українську збірну національну команду, а пізніше в складі «Мілана» і «Челсі».

Боксери Віталій і Володимир Клички, багаторазові чемпіони України та Світу. Брати Клички були нагороджені в Україні за видатні досягнень і просування іміджу України, як спортивної нації у всьому світі.

Найбільш популярні види спорту в нашій країні: футбол, волейбол, хокей, гімнастика, лижі, ковзани, бокс. Легка атлетика є одним з найпопулярніших видів спорту.

Я вважаю, що Національний університет фізичного виховання і спорту робить великий внесок для нашого народу. Він привчає молодь до спорту та здоровому способу життя, адже не все в житті вирішують гроші…

Одеський колорит

Людмила СЕРЕБРЯНСЬКА,
І курс, ек. ф-т

Нам, студентам-першокурсникам Фінансово-правового коледжу, пощастило відвідати Одесу. Місто з великою історією і цікавою архітектурою полонило наші серця.

Ми ознайомились з Історією та сучасністю… Одеса офіційно народилась 7 червня 1794 року, коли імператриця Катерина II видала рескрипт про заснування міста і гавані на місці Хаджибея, завдяки тому, що родоначальнику міста Хосе Дерібасу вдалося звернути увагу імператриці на місто. Будувалась Одеса по плану Франца Деволана. Місто перетворилась у великий морський порт завдяки градоначальнику Рішельє.

2 вересня 1794 почали будувати місто. Постало питання: «Хто ж піде сюди жити?». Треба було заселяти місто, бо потрібно працювати в порту і в школах. Тоді Катерина II створила сприятливі умови для поселенців, а саме — вони на 10 років звільнилися від податків і мали можливысть отримати безвідсоткові кредити. Завдяки цьому в країну нахлинуло багато бажаючих. Після чого Одеса стала архінаціанальною . Вулицям давалися назви по національностям її мешканців. Саме зараз існують Грецька та Болгарська вулиці, Французький бульвар, Армянський провулок. Всі люди спілкувалися російською мовою, але суржиком, внаслідок чого виник одеський колорит: «Шо?», «Мінє», «Тібє», «Вас сдесь не стояло», «Шо вам із-под менє надо?»

Другий градоначальник міста, Рішельє, за свої гроші замовив партію платанів, і роздавав їх безкоштовно, щоб оживити і вкрити місто від сонця. В Одесі безліч парків, а саме Кулікове поле, де зараз проходять гуляння та свята. Ще є парк ім. Тараса Шевченка, де безліч атракціонів, ввечері вони всі підсвічуються ліхтарями і складається враження, наче ти у казці. Ми покаталися на «Чортовому колесі» і побачили нічне місто в висоти пташиного лету.

Вулиця Новоркодільська, колись називалася «Голопузівська», тому що на узбіччі дороги жила біднота, люди мешкали в землянках та халупах. А от кварталом нижче, де Французький бульвар, жили багаті одесити, з достатком і гарними будинками.

Головна проблема Одеси була криза прісної води, тому вода перші 100 років була привозна і дорога, так як півкілограма м'яса коштувало 20 копійок, а відро води 15 копійок. Звісно одного ж відра не вистачало, тоді почали знаходити джерела, що в перекладі на французький означало «фонтан». До цих фонтанів приїжджали біндюжники, набирали воду і розвозили по дворах. Але деякі біндюжники після вечірнього запою, дуже ліниві, брали воду в калюжах, канавах і розвозили видаючи її за джерельну. Але коли одеситка куштувала ту воду, то казала «Гоня, что ты мне привез? Это не фонтан!» Звідси такий вираз: «Не фонтан!».

Ми відвідали «кримінальну Одесу». Найвідоміші одеські аферисти: Сонька-Золота ручка, Мішка Япончик, Беня Крик, Остап Бендер, Анатолій Бец. Зокрема, Сонька-Золота ручка була дуже розумна і талановита. В 16 років вона народила, вийшовши заміж не за батька дитини, невдовзі чоловік помер, життя погіршилось і треба було шукати вихід і виживати. Вона почала займатися аферами. Була дуже спритною і надзвичайно винахідливою дівчинкою. Наприклад, у неї були такі туфлі, що мали пустий каблук, вона в ювелірному магазині кидала прикрасу на підлогу, швидко вставала і завдяки пластиліну, що був в середині, змогла легко поцупити. В неї були напрочуд тверді нігті, що вона могла ними діставати з прикрас дорогоцінне каміння, навіть зараз існує крем для нігтів «Сонька-Золота ручка».

Далі на нас чекали Одеські катакомби. В катакомбах температура приблизно 11—14 градусів. Темно і лише горять ліхтарики. З катакомб здебільшого видобувався будівний камінь-вапняк, для будівлі міста. На сьогодення довжина всіх катакомб міста приблизно 2,5 тис. км. Катакомби в часи Великої Вітчизняної війни слугували сховищем для радянських партизан. Вони там жили, маючи кухню, спальню. Живучи в таких умовах приблизно місяць, людина не отримувала сонячного світла та втрачала пігментацію шкіри і ставала блідою. Екскурсовод розповідав, що зараз в катакомбах святкують весілля. Бували такі випадки, що деякі люди губились, тому доводилось знавцям катакомб здійснювати розшук. Але в нас все обійшлось.

Будинки в Одесі здебільшого двоповерхові, нажаль більше поверхів будувати не можна тому, що ці катакомби знаходяться під Одесою і було вже пару випадків, коли будинки провалювались під землю. Але маленькі будиночки прикрашають місто. В центрі всі будівлі мають яскраве рожеве, зелене, червоне забарвлення. А ще ми звернули увагу, що магазини мають якісь чудернацькі і прості назви, наприклад магазин техніки називається «Яблоко раздора», а магазини одягу «Шок» та «Сорока». Мешканці міста розмовляють російською мовою, всі дуже приємні та ввічливі.

Дуже популярною Одесу роблять «Потьомкінські сходи», що мають 192 сходинки. Ще колись князь Михайло Семенович Воронцов подарував їх своїй дружині Єлизаветі Ксаве-рівні. Сходи йому обійшлися у 800 тис. рублів. Ці сходи незвичайні, бо вигляд зверху і знизу мають різний.

Піднявшись по сходах ми потрапили на Приморський бульвар. Звідси видно море і порт, безліч суден та скляний готель «Одеса». Невдовзі ми дійшли до Оперного театру, де купили дуже смачне одеське морозиво, Обов'язково, якщо приїдете в Одесу, не проходьте повз.

Дуже актуальною є вулиця Дерибасівська, названа в честь родоначальника міста Йосифа Дерібаса, біля неї вулиця Грецька. На даний момент вулиця Дерибасівська є пішохідною. Вздовж вулички є багато кафе і ресторанів. Зокрема обов'язково завітайте в кафе «Кампот». Тут навіть є «McDonald's» — для тих, хто звик. Також там є музей шоколаду, де можна навіть скуштувати його.

Дуже гарний, великий і королівський — це Одеський національний академічний театр опери та балету. Побудований в 1882—1887 роках. У ньому побували видатні композитори, виступали Шаляпін, Крушельницька, Карузо.

Одеса дуже творча, історична та архітектурна. Тут знімали фільми «Ліквідація», «Держава», «Ми з джазу». Також є Одеська кіностудія імені О. Довженка, завдяки якій народилося багато фільмів. Одеські фільми в 1920 році були визнані як неординарні, і навіть й досі.

Одного вечора ми спустились на пляж, це незабутні враження. Море легкою прохолодою дує в обличчя і дарує чарівний запах, так і хочеться купатись. Але нажаль море було холодне, десь 10 градусів. Та ніжки ми все ж таки помочили. Вдалося нам і трамваєм проїхатись, там для нас на сопілці грав хлопець, так гарно і душевно, що не хотілося виходити.

Одеса — це місто невеличке, але архітектурне та історично багате. Дуже хочеться повернутися і знову пройтись Дерибасівською, або вздовж моря.

Від всієї групи хочемо висловити подяку нашому найкращому методисту Бурла Марині Георгіївні за надзвичайно цікаву подорож. ■

ДЕКІЛЬКА ЦІКАВИХ ФАКТІВ ПРО ОДЕСУ:

☛ В Одесі в 1891 р. з'явився перший на території Російської імперії автомобіль з двигуном внутрішнього згоряння «Одеського листка» В. Навроцького. Кажуть, і перший штраф за перевищення швидкості трапився в Одесі.

☛ Одеська вулиця Преображенська перейменовувалася 7 разів і встигла побувати також Серединної, Троцького, вулицею 10-річчя Робітничо-селянської Червоної армії, Короля Міхая, Радянської армії і 2 рази (на початку і наприкінці цього процесу) — Преображенською.

Світлана Василівна КОМАРЕВИЧ,
к. біол. н., викладач предметів «Охорона праці», «БЖД»

ВПЛИВ МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕФОНІВ

Останнім часом мобільна мережа почала стрімко розвиватися.

Розповсюдження мобільних телефонів швидко пішло в гору. І це проявляється не тільки на Заході, але й у нас на Україні, де мобільний зв'язок, нарешті, перейшов в категорію «товарів народного споживання». В Європі, кількість «мобільних» користувачів за останні рік збільшилась вдвічі. І, звісно, стала з'являтися загроза здоров'ю зі сторони радіо випромінюючих приладів.

Ознайомившись з теоретичним матеріалом ми визначили тему нашого дослідження: «Вплив електромагнітного поля мобільного телефону на організм людини».

Зараз не тільки вчені, а й влада вирішила приділити велику увагу цьому питанню. Почалися детальні вивчення цієї проблеми. Після проведення досліджень багато вчених різних країн світу, вивчаючи цю проблему, зійшлися у поглядах. Вони прийшли до висновку, що випромінювання мобільних телефонів негативно впливають на весь організм людини.

Фізичні властивості мобільного телефону. На сьогоднішній день світові стандарти, які регламентують безпеку сотових телефонів, характеризують рівень випромінювання параметром SAR (Specific Absorption Rates — коефіцієнт питомого поглинання), який вимірюється в ватах на кілограм. Ця величина визначає енергію електромагнітного поля, яка виділяється у тканинах за одну секунду.

У Європі допустиме значення випромінювання складає 2 Вт/кг. В США обмеження сильніші: федеральна комісія по зв'язку (FCC) сертифікує лише ті сотові апарати, SAR яких не перевищує 1,6 Вт/кг. Такий рівень випромінювання не призводить до суттєвого нагрівання тканин, стверджують спеціалісти фінського центру радіаційної і ядерної безпеки. Як повідомлялося раніше, проведене в цьому науковому інституті дослідження показали, що рівень SAR у 28 протестованих моделей телефонів знаходяться в межах від 0,45 до 1,12 Вт/кг.

У Росії допустима інтенсивність електромагнітних полів регламентується санітарними правилами і нормами. Обмеження вимірюються в принципово інших одиницях у порівнянні з загальносвітовими — у ваттах на квадратний сантиметр, визначаючи при цьому енергію, яка «входить» у тканину за одну секунду. Причому електромагнітні хвилі в залежності від їх частоти і виду живої тканини, з якою вони взаємодіють, будуть вживатися по-різному.

Норми не можна перевести в одиниці SAR простим розрахунковим шляхом. Для того, щоб визначити співвідношення нової моделі сотового телефону російським стандартам, необхідно проводити лабораторні вимірювання. Експерти зазначають, що російські вимоги фактично установлюють сильніші обмеження на витриманість передатчиків сотових телефонів, ніж рекомендують норми (ВОЗ). Але, за думкою ВОЗ, такі завищення стандартів не мають за собою ніякої наукової потреби.

Дослідження, проведені фінськими вченими, показали, що випромінювання самих популярних на сьогоднішній день у світі мобільних телефонів приблизно сходяться з рівнем, вказаним виробниками, і набагато нижче потрібних норм.

У щорічній доповіді фінського центру радіаційної і ядерної безпеки (STUK) розглядаються 16 нових моделей мобільників від світових виробників, включаючи тутешню компанію Nokia, американську Motorola, південнокорейську Samsung, шведсько-японську Sony Ericsson і німецьку Siemens. Випромінювання усіх розглянутих моделей мобільників було значно нижче SAR.

У кінці 2004 року були оголошені результати 4-річних досліджень під назвою Reflex. Не дивлячись на висновок, що електромагнітне випромінювання у межах SAR 0,3—2 Вт/кг підтверджує ДНК в лабораторних умовах, вчені не змогли однозначно довести, що мобільні телефони загрожують здоров'ю людині у реальному житті, а для цього необхідні подальші дослідження на тваринах і людях-добровольцях.

Виникнення ракових пухлин. Спеціалісти Московської медичної академії ім. І. М. Сеченова під керівництвом академіка РАМН Геннадія Румянцева в черговий раз намагались знайти відповідь на питання, чи шкідливі мобільні телефони для здоров'я.

Основним шкідливим фактором мобільних телефонів вважаються високочастотні випромінювання дециметрового діапазону. Найбільш розповсюджений в Росії стандарт GSM працює на частотах 900, 1800 і 1900 МГц. Найсильніше випромінювання мобільника сильно коливається. Це зв'язано як з самою конструкцією телефону, так і з умовами його використання і віддаленістю абонента від базових станцій. Через таке коливання вченим досить важко спрогнозувати біологічні ефекти телефонного випромінювання, хоча досвід фізіологів говорить про те, що практично будь-який вид випромінювання потенційно небезпечний для здоров'я. Висновок про вплив мобільних телефонів на здоров'я важко зробити ще й тому, що з початку досліджень минуло дуже мало часу, а якісні пухлини, у виникненні яких звинувачують телефони, утворюються досить довго.

«Більшість вчених оцінюють вплив мобільних телефонів на нервову систему і розвиток якісних пухлин,— говорить Геннадій Румянцев.— Але дані різних дослідницьких колективів дуже різні. Одні вчені не вбачають залежність розвитку пухлин від використання мобільного зв'язку, інші вважають його доведеним. Неоднозначні й результати експериментів, присвячених впливу високочастотних випромінювань на різні здібності людини. Єдиний факт, який не підлягає сумніву — це вплив радіохвиль частоти 900 МГц, який підвищує кровообіг у корі головного мозку. Але цього не достатньо, щоб винести мобільним телефонам остаточний негативний вирок».

Згідно статистиці у 2004 році загальний продаж сотових телефонів сягнула висот — їх було продано близько 650 тисяч. У цілому мобільниками користуються сьогодні приблизно 1,5 міліарди жителів нашої планети — від дітей до людей похилого віку.

Зростає популярність мобільних телефонів, але накопичуються і наукові дані про наслідки їх використання. Зовсім недавно усіх занепокоїли дані, опубліковані німецькою групою дослідників. Їх експерименти показали: вплив електромагнітних полів, аналогічних за характеристиками тим, які створюються мобільниками, які різко підвищують загрозу пошкодження ДНК і теоретично можуть призвести до переродження клітин у якісні, тобто до зародження пухлин. Правда, вчені сказали, що доказів негативного впливу на здоров'я людини поки що не має, потрібні подальші дослідження.

Англійські вчені б'ють тревогу з іншого приводу: вони стверджують, що діти стали гірше спати через мобільники. Інші беруть їх з собою навіть у ліжко, продовжують посилати один одному СМС-повідомлення і тому гірше засинають, сон дітей більш неспокійний. Лікарі впевнені, що дорослі повинні зменшувати використання сотових телефонів маленькими дітьми.

Обвинувачення в адресу мобільників звучать і в італійській пресі. Нещодавно там з'явилося нестандартне повідомлення: 14-літню дівчинку прийшлося госпіталізувати через серйозне запалення сухожиль. Деякий час дівчинка почала скаржитися на постійну біль у великому пальці правої руки, потім палець зовсім перестав рухатися. Лікарі виявили гостре запалення сухожиль, почали докопуватись до причин хвороби. Згодом вони з'ясували: дівчинка щоденно відправляла друзям до ста СМС. Медики попереджують, що такі випадки можуть повторитися, якщо підлітки не зрозуміють, що їх захоплення СМС-повідомленнями небезпечно. Крім того, психологи і педагоги думають, що таке захоплення (так, як і захоплення комп'ютерними іграми) може призвести в хворобливу тягу і породити додаткові неврози. Крім цього постає ще й інша проблема: чи руйнують випромінювання мобілок клітини кро-

ві? Проблеми безпеки використання мобільних телефонів постійно зостаються у центрі уваги — як серед користувачів, число яких вже сягає 1 млрд по всьому світу, так і серед вчених. Не раз з'являлись роботи, де доводилась шкідливість випромінювання мобільних телефонів.

Справа в тому, що усі минулі дослідження розглядали в основному проблему виникнення ракових пухлин із-за пошкодження молекул ДНК, які можуть виникнути у результаті локального нагріву при поглинанні електромагнітних хвиль. Але енергія випромінювання недостатньо висока, щоб визвати розрив хімічних зв'язків, а локальний розігрів також недостатній для проведення хімічної реакції.

Заслуга шведських вчених у тому, що вони розглянули зовсім інший шлях впливу випромінювання на організм, а саме — вплив його на еритроцити (червоні кров'яні тільця). Еритроцити взаємодіють один з одним не посередньо, а через молекули оточуючої їх води, які представляють собою електричні диполі. Була проаналізована теоретична модель такої взаємодії при накладанні зовнішнього електромагнітного поля частотою 850 МГц (типічне значення для мереж мобільного зв'язку). Виявилось, що при такому впливі диполі молекул води вистроюються в одному напрямку, що призводить до збільшення сили взаємодії на 11 порядків величини.

Нагадаємо, що це лиш теоретична можливість, але якщо вона буде підтверджена експериментально, це буде значить, що електромагнітне випромінювання здатне впливати на особливості крові. Збільшення взаємодії між еритроцитами може в кінцевому результаті призвести до збільшення в'язкості крові, що відіб'ється на серцево-судинній системі. На користь запропонованого механізму говорить і нещодавно виявлений вплив геомагнітних невдоволень на взаємодії еритроцитів у крові.

Вивихи частин тіла. У зв'язку зі збільшенням відправки коротких SMS-повідомлень, люди стали страждати на травми пальців рук. У результа-

ті опитування, організованого компанією Virgin Mobile, виявилось, що кожного дня жителі Великої Британії висилають близько 93,5 мільйонів текстових повідомлень, при цьому 12% щоденно відправляють 20 SMS, а 10% — більше 100 SMS у день. Унаслідок монотонних рухів — натискань на кнопки телефону, у прихильників SMS виникають так звані травми від навантажень м'язів, що повторюються (Repetitive Strain Injury).

Травми від навантажень м'язів, які повторюються, розповсюджені не тільки серед людей, які захоплюються відправкою SMS, а також серед користувачів комп'ютерами. Найчастішим симптомом при цьому являється біль у зап'ястях, кистях і пальцях руки у результаті здійснення ними однообразних рухів чи після тривалого впливу статичного навантаження. По результатам опитування виявилось, що щорічно травми від навантажень м'язів, які повторюються виникають у 3,8 млн чоловік. За останні п'ять років із-за збільшення SMS число британців, які страждають від болів у зап'ястях і великих пальців рук, збільшилось на 38%.

Психологи, у свою чергу вважають, що захоплення SMS чи спілкування за допомогою електронної пошти може призвести до проблем при спілкування наодинці. Більше того, зявляється загроза, що у деяких людей, які зловживають відправкою SMS, може виникнути залежність, подібна до наркотичної.

Вплив ЕМП на організм людини. Головні болі. Дослідження, проведене Шведським національним інститутом праці і Норвезьким керуванням по захисту від випромінювання, показало, що навіть люди, які використовують телефон менше двох хвилин у день, випробують дискомфорт і побічні ефекти. Дослідження проводилося протягом року на 11 тисячах добровольців. Згідно отриманим даної, 84% користувачів мобільних телефонів почувають при розмові нагрівання шкіри за вухом, а деякі затверджували, що в них спостерігаються опіки. У частини користувачів також случаються провали пам'яті, запаморочення, головний біль і підвищена стомлюваність. Майже чверть опитаних мають проблеми з пам'яттю, половина страждає від головних болів, а близько 65% випробують сонливість. У третини абонентів погіршилася концентрація уваги під час чи відразу після розмови, особливо це було помітно серед інтенсивно використовуючих телефон людей молодше 30 років. Абоненти, що використовують стільникові телефони чотири і більш рази в день, у 3,6 рази частіше скаржилися на головні болі, чим ті, хто робив менш двох дзвоників.

Вплив на нервову систему. Росія, безумовно, країна, де були розпочаті перші експериментальні дослідження по впливу ЕМП на нервову систему. В 1960—1998 роках були отримані результати оригінальних експериментальних досліджень, в яких було показано негативний вплив ЕМП на нервову систему. У дослідженнях професора Ю. А. Холодова було установлено пряму дію ЕМП на мозок, на мембрани нейронів, на пам'ять, на умовно-рефлекторну діяльність. Також можливий вплив слабких ЕМП на процеси синтезу в нервових клітинах. Отримані значні зміни імпульсації коркових нейронів, що призводить до порушення інформації, що приймається, у більш складні структури мозку. При впливі ЕМП може розвинутися порушення короткотривалої пам'яті. На цих підставах можна чекати у людей, що мають контакт з ЕМП малої інтенсивності, схильність до розвитку стресових реакцій.

Вплив на ендокринну систему та нейрогуморальну реакцію. Дослідження показали, що при впливі ЕМП, як правило, відбувалося збільшення вмісту адреналіну у крові, активація процесів звертання крові. У працях вчених Росії, ще в 60-ті роки було визначено, що однією з систем, раніше і точніше призводить до відповідної реакції організму на вплив різних факторів навколишнього середовища, являється система гіпоталамус — гіпофіз — кора нирок. Результати досліджень підтвердили це положення.

Вплив ЕМП на імунну систему. У наш час накопичено достатньо даних, які вказують на те, що при впливі ЕМП порушуються процеси імуногенезу. Встановлено, що у тих, хто отримує дозу випромінювання ЕМП змінюється характер інфекційного процесу. Є порушення білкового обміну. Спостерігається зниження вмісту альбумінів і підвищення гама-глобулінів у крові. Необхідно брати до уваги те, що ЕМП можуть виступати у якості алергену, викликаючи тяжкі реакції у хворих алергиків при контакті з ЕМП.

Вплив ЕМП на статеву систему. Ефекти випромінювання, за думкою вчених, включають: зниження функції сперматогенеза, порушення коефіцієнту народжуваності хлопчиків та дівчаток, зміну менструального циклу, сповільнення ембріонального розвитку.

Вплив ЕМП на біополе людини. Сьогодні навряд чи хто-небудь стане заперечувати існування біополя. Повний порядок у структурі біополя є надійний фундамент здоров'я й застава нормального життя людини. У свою чергу, «хвороби біополя» дуже швидко проявляються в нашому тлінному тілі й у всіх аспектах нашого земного життя. Але сьогодні, на жаль, «хворе біополе» скоріше правило, чим виключення. А причина цього в тім, що воно не може переносити ті навантаження, які випробовує щодня. Особливо сильно воно «страждає» саме тоді, коли ми перебуваємо в так званих патогенних зонах:

- поруч із працюючим телевізором, комп'ютером, СВЧ-піччю;
- у вагоні метро, в автомобілі або в салоні літака;
- у заводському цеху або шахті, поруч із електронними приладами або силовим устаткуванням.

У таких місцях особливо сильно проявляє себе аномальна польова неелектромагнітна природа. Вона постійно руйнує й без того не дуже гарне біополе сучасної людини, різко скорочуючи природні здатності організму до саморегуляції й самовідновлення.

Уявіть собі, у якій розгубленості перебуває тіло фізичне, коли біополе активно бореться з бурхливим потоком зовнішніх обур. У сучасних умовах наші польові структури змушені безупинно «латати діри» у своїх захисних екранах. Виходить, що наш організм безглуздо витрачає останні сили на нескінченну й марну боротьбу з підступним зовнішнім ворогом, наслідки самоочевидні й досить сумні. Апатія, загальна слабість, швидка стомлюваність, головні болі й дурне розташування, неврози й психози, хвороби серця, посудин і суглобів, онкологічні й шлунково-кишкові захворювання, інсульти й інфаркти — постійні супутники сучасної людини, не говорячи вже про нові хвороби, які сучасній медицині не те що лікувати, але й діагностувати вдається далеко не завжди.

Ослаблений організм більше не здатний без фармпрепаратів адаптуватися до мінливих зовнішніх умов! Це відбувається тільки тому, що організму просто не вистачає інформаційно-енергетичних ресурсів, тієї самої життєвої енергії, з якої східна медицина має справу не одну тисячу років.

Як допомогти сучасній «практично хворій» людині? Як лікуватися? Від чого і як захищатися?

У рішенні цього непростого завдання людей рятує не тільки нові знання й методи зцілення, але й нові інструменти, що допомагають людині забезпечувати повноцінний, енергоінформаційний обмін з навколишнім середовищем.

Продовження на стор. 22

Продовження. Початок на стор. 20

Такі пристрої нейтралізують й усувають чужорідні інформаційно-енергетичні утворення, які з'являються як у просторі навколо нас, так й у наших польових структурах у результаті впливу аномального інформаційного компонента, що находиться у патогенному випромінюванні будь-якої природи. Внаслідок цього створюється сприятливе для біополя людини середовище, у якому керуючі структури починають функціонувати набагато краще. У результаті організм одержує можливість без сторонньої допомоги поступово відновлюватись за рахунок власних механізмів самовідновлення. І в багатьох випадках такий результат досягається без застосування дорогих фармпрепаратів! Крім того, відновлене біополе самостійно й ефективно вирішує завдання по захисту себе й свого хазяїна від псиміазмів і всякої польової погані, що прийнято йменувати псуванням, пристрітом, обмовами й інше. І в цьому проявляється результат розвитку природних здатностей людського організму, реалізація його майже необмежених можливостей. Сьогодні тільки постійна турбота про власне біополе дозволяє людині забезпечити нормальні умови життя у всьому її багатстві й розмаїтості. Безумовно, турботу про своє біополе кожна розсудлива людина повинна здійснювати сама. Практика показала, що постійна взаємодія з такими засобами захисту приводить:

- до поліпшення імунітету й розширенню адаптаційних можливостей організму (у першу чергу, всієї серцево-судинної системи);
- до стабілізації психоемоційного стану й стійкості до психічних навантажень (поліпшується сон, знижується дратівливість);
- до підвищення розумової й фізичної працездатності й витривалості.

Останнім часом почався дуже стрімкий розвиток мобільних мереж. Це проявляється не тільки на Заході, але і у нас на Україні, де мобільний зв'язок, перейшов в категорію «товарів народного споживання» і тому вчені стали більше замислюватись з приводу можливості загрози здоров'ю зі сторони радіовипромінюючих приладів.

1) Під час кожного телефонного дзвінка з телефону до мобільних мереж надходять радіохвилі. Після довготривалих досліджень, вчені встановили, що вони утворюють електромагнітні поля, а це негативно впливає на здоров'я людини.

2) При довготривалому впливі ЕМП можливі дегенеративні процеси центральної нервової системи, рак крові, пухлини мозку, гормональні захворювання. Особливо небезпечні ЕМП для дітей, вагітних, людей з захворюванням центральної нервової, гормональної, серцево-судинної системи. Зокрема ЕМП впливають на нервову, імунну, ендокринну та статеву систем, збільшують ризик виникнення ракових пухлин, можуть змінювати структуру ДНК та впливати на центральну нервову систему, а самі мобільні телефони, через неправильне використання, можуть спричинити головні болі, вивихи кисті рук та пальців.

3) Мобільні телефони шкідливо впливають на весь організм, але найбільш уразливими частинами тіла виявились ті, що більше всього підлягають впливу електромагнітних випромінювань мобільних телефонів. Найбільш уразливими виявились статева система, шлунково-кишковий тракт та щитовидна залоза.

4) Щоб захистити свій організм та зменшити потік електромагнітних випромінювань, треба використовувати активний захист, що на 80% зменшує загрозу випромінювання. Ми зараз не відчуваємо загрозу для здоров'я, але в майбутньому без запобіжних заходів можемо не уникнути негативних наслідків.

Стежте, щоб загальна кількість розмов за добу не перевищувала 1 години. Пам'ятайте, що сьогодні мобільні телефони стали більш шкідливими для здоров'я людини. Необхідно задуматися на тим, як захистити свій мозок, свою свідомість, розумові здібності від руйнуючих електромагнітних полів мобільних телефонів. Бережіть своє здоров'я! ■

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Олег ЖИГУН, І курс, юр. ф-т

Міжнародна організація праці (МОП) оголосила 28 квітня Всесвітнім днем охорони праці з тим, щоб привернути увагу світової громадськості до проблеми, а також до того, яким чином створення і просування культури охорони праці може сприяти зниженню щорічної смертності на робочому місці. Щорічно, починаючи з 2002 року, понад 50 країн світу за ініціативою Міжнародної конференції вільних профспілок трудящих, відзначають 28 квітня Всесвітній день охорони праці.

Охорона праці -— це не лозунг, а життєва необхідність. Ідея проведення Всесвітнього дня охорони праці бере початок від Дня пам'яті загиблих працівників, вперше проведеного американськими і канадськими трудящими у 1989 році в пам'ять про працівників, загиблих та постраждалих на роботі.

Девіз Всесвітнього дня охорони праці у 2013 році за рекомендацією Міжнародної організації праці: «Запобігання професійним захворюванням». Щорічно в світі реєструється близько 260 млн випадків професійних захворювань. Економічні втрати внаслідок професійних захворювань складають близько 4% національного валового продукту.

В Україні щороку реєструється від 5 до 8 тис. професійних захворювань та до 10,5 тис. нещасних випадків на виробництві. Порівняно з даними деяких країн Європи та світу в Україні показники захворюваності значно нижчі, хоча умови праці гірші. Перш за все пояснення цьому парадоксальному явищу — недосконалість чинної в Україні системи виявлення професійних захворювань, невизнання принципу пріоритетності медичного обслуговування працюючого населення, відсутність сучасного діагностичного обладнання. Отже очевидно, що в Україні офіційна статистика виявляє лише верхівку айсберга професійної захворюваності, більша її частина свідомо чи не свідомо не реєструється.

Кожні день у світі в середньому близько 5000 чоловік вмирають в результаті нещасних випадків і захворюваності на виробництві, сумарно досягаючи за рік від 2 до 2,3 млн випадків виробничо обумовленої смертності. З цього числа близько 350 000 випадків складають нещасні випадки зі смертельним результатом і близько 1,7—2 млн смертей, викликаних пов'язаними з роботою захворюваннями.

Крім того, щорічно працівники страждають приблизно від 270 млн нещасних випадків на виробництві, які ведуть до відсутності на робочому місці протягом більше 3 днів, і від близько 160 млн випадків хвороб без смертельного результату.

У цей день більш ніж в ста країнах світу проводяться заходи, спрямовані на привернення уваги громадськості до невирішених проблем охорони праці.

Прийміть вітання з нагоди Всесвітнього дня охорони праці. Найщиріші побажання всім, хто працює у сфері охорони праці, з новими силами і натхненням продовжувати своїми фаховими діями забезпечувати і підтримувати безаварійну життєдіяльність всіх суб'єктів господарювання заради забезпечення на робочому місці належних, здорових і безпечних умов праці. ■

СТУДЕНТСЬКІ РОКИ ОЧИМА ВИПУСКНИКІВ

Сторінка присвячена випускникам нашого Коледжу та просто студентам, яким цікаве враження тих, хто пройшов вже студентське життя та відчув на собі всі радощі та проблеми справжнього студента.

Фінансово-правовий коледж — це рідний для моєї душі навчальний заклад. За період навчання я здобув не тільки базові знання але й гарних друзів. Найбільше мені подобається тепле відношення викладачів до студентів, але при цьому ставляться вимогливо до наших знань. Дякую викладачам, які заохочували студентів брати участь у науково-практичних конференціях, адже після закінчення Коледжу у кожного доля розпорядиться по-різному: одні підуть працювати, інші продовжать навчання в магістратурі і присвятять себе науці. Хочеться подякувати Адміністрацію коледжу, адже саме мені довірили бути редактором газети «СтудентІнформ». Я намагався, щоб редколегія газети працювала злагоджено і з відповідальністю. Позаду навчання у Коледжі, збігли роки, насичені різними цікавими подіями студентського життя, але залишається у пам'яті багато приємного і позитивного.

Микола РИБАК

Далі, як редактор газети «СтудентІнформ», Микола Рибак продовжив розмову і почув враження випускників. Тож майбутні юристи та економісти в багатьох питаннях є однодумцями:

Які відчуття наповнюють випускників, коли ви розумієте, що студентське навчання вже позаду?

Все було прекрасно. Навіть труднощі, з якими я зустрічалася, були саме такі, що допомогли мені стати тим, ким я є. Чомусь зараз все більше замислююсь над тим, що мало приділяла уваги предмету міжнародна економіка та маркетинг, залюбки послухала б ще раз лекції Іскренко Лілії Петрівни, Філюк Василини Василівни.

Ганна ТИХОНЧУК

Краще не думати, що студентське життя вже закінчилося, адже не даремно кажуть, що студентські роки — найкращі. Приходить відчуття смутку... Після закінчення школи нам кажуть, що починається доросле, самостійне життя, але насправді воно почнеться тільки зараз, після випуску з Коледжу.

Ганна КРІЦКАЯ

Розумієш, як відповідально маєш ставитися до роботи, яку вже не прогуляєш, як іноді це можна було зробити з парами. Від нас буде залежати заробіток у родині, а також і праця колег. На роботі вже не зможемо сказати, що не хочу вставати...

Чесно кажучи, ще повністю не усвідомлюємо факт того, що отримали диплом «бакалавра» і сподіваємося у майбутньому здобути повну вищу освіту і навіть ще другу вищу, та й наступного року ще не збираємось залишати alma mater, тому навчальний процес триває… Проте, навіває сум приближення моменту розтавання з групою... Це дійсно хороші люди — цікаві, самодостатні та ще з багатьма іншими характеристиками — переважно вони останні чотири роки формували один одного, проте, ми — вже історія...

Антон ДУДУКІН, Тимур ТАМОЯН

Мабуть кожен студент нашого курсу юридичного факультету прожив ці 4 роки не помітивши часу. Ми прийшли в Коледж – як кожен окрема особистість, а зараз ми — єдине ціле.

Єднає нас усіх наш староста Артем Кадиров, завдяки йому ми завжди в курсі всіх важливих подій та новин Коледжу. Він завжди підтримає та підбадьорить. Якщо ж вам потрібна порада чи ви хочете чимось поділитись — бігом до Артема, завжди вислухає та допоможе. «Перчинка» на курсі — це товариські хлопці Полуда Микола та Сергійчук Олег. Ну, а наша Черкесова Оленка — улюблена «зірочка», від її співочих виступів у всіх хлопців відпадає щелепа. Душа компанії — Оля Ісматходжаєва. Ми всі такі різні. але разом ми — сила. Наші однокурсники гідно представили Коледж на міжнародних науково-практичних конференціях: Кадиров Артем, Дудукін Олег, Ткаченко Алла, Масунов Юра, Крижовий Денис та ін. Я дуже рада, що навчалась з цими людьми протягом 4 років, адже є багато чого приємного згадати.

БОЙКО Олександра

На сьогоднішній день хочеться знати про плани на майбутнє: ви будете працювати за спеціальністю чи продовжуватимете навчання в магістратурі?

Робота планується і радує те, що за спеціальністю.

Віолетта ДЕДОВА, Іван НЕМЕНСЬКИЙ

Роботи не має, але плануємо поїхати до іншої країни удосконалити знання іноземної мови, яку вивчали в Коледжі.

Еліна БАБІЧЕВА, Євген ШАПІЛОВ

Наразі серйозної стабільної роботи немає, а питання — чи буду я працювати за спеціальністю — це таємниця, яка залишається невідомою навіть мені самій. Звичайно, по закінченні Коледжу до голови лізуть вже дорослі питання: А що ж робити далі? Чи йти до магістратури, або ж починати працювати? Якщо працювати, то куди податися? На кожне з цих питань усі знаходять власні відповіді.

Олена ЧЕРКЕСОВА

З якими проблемами випускники нашого Коледжу зустрічаються?

Дивлячись і відчуваючи велику кількість позитивів, негативів не помічаєш. Ніколи не могла зрозуміти, чому у викладачів виникають стереотипи, якщо ти спортсмен значить тобі вистачить і трійки (хоча більшість моїх знайомих спортсменів мають здібності та жагу до знань не менше інших).

Альона КУЗНЄЦОВА

Проблема мабуть одна — знайти роботу, довести, що ті роки навчання в Коледжі не пройшли даремно, і ти можеш порекомендувати себе на ринку праці, адже на сьогодні важко знайти роботу з гідною зарплатою і до душі.

Дарія СОКОЛОВА

Чи хотіли ви повернутися на перший курс та щось змінити (якщо так, то що)?

З першого і до четвертого курсу не змінив би нічого, не через відсутність недоліків, а вони завжди будуть, а через величезну особисту цінність цих років...

Олександр ЖУКОВИЧ

Можливо я спробувала б поступити паралельно на іншу спеціальність, щоб паралельно одержати два фахові напрями.

Альона АВРАМЕНКО

Що-що, а от на перший курс хотілося б повернутися, бо, як на мене, він був найкращим: все нове залишає яскраві враження. Якщо повернулася б, то обов'язково більше приймали участь у науково-практичних конференціях, адже це дає більше шансів для продовження у науковій діяльності.

Антон СОВА, Анна КІПКІНА

Розкажіть нашим студентам щось таке, що на ваш погляд їм буде цікаво прочитати?

Просто хочу побажати кожному окремому студенту і одночасно всім разом стати творцями своєї унікальної історії.

Анастасія КРИВЕНКО

Хотіла би звернутися до студентів-випускників і процитувати Іоана Павла II: «Йдучи залишайте двері відчиненими». Для студентів, які ще навчаються, слова тієї ж людини: «Якщо б я знав що стану Папою — я б вчився набагато краще».

Анастасія ГРИЦАЄНКО

Багато чого було дійсно класного — святкування різноманітних свят, успішне завершення сесії, участь у проектах, завдяки яким ми побували у різних містах України.

Катерина СЛИВА

Ех, студентські роки! Ось такі різні та надзвичайно чудові наші випускники. Побажаємо їм успіхів та творчого натхнення!

Бажаю вам крокувати по життю сміливо,
Бажаю щастя кожному знайти
Хай збудеться те, що хотілося.
В далеку життєву путь! І всім щасти!

ХТО ВОЛОДІЄ ІНФОРМАЦІЄЮ – ТОЙ ВОЛОДІЄ СВІТОМ

Студентська журналістика допомагає молодому поколінню знайти себе, адже девіз нашого часу крилатий вислів «Той, хто володіє інформацією — той володіє світом» став провідним у суспільстві. Дуже приємно, що для навчального закладу, який не профілюється в журналістиці, а студенти Коледжу — майбутні юристи і економісти,— стають активними дописувачами і намагаються себе спробувати у цій професії.

Газета «СтудентІнформ» включає в себе різноманітні рубрики, що висвітлюють студентське життя, надає інформацію про події у Коледжі і не тільки. Існують художньо-публіцистичні, розважальні, аналітичні, наукові статті та ін.

Цікавими і змістовними можна назвати статті «День юриста» Вікторії Комарницької, «За здоровий спосіб життя» Антона Дудукіна, наукові статті Артема Кадирова та Тетяни Снєгірьової, «День Економічного факультету КНУ імені Тараса Шевченка» Миколи Рибака, вірші Котвицької Тетяни, статті Анастасії Шаріпової, Яни Брюшковської та Людмили Серебрянської про екскурсії, які проводяться у Коледжі, а також багатьох інших авторів, роботи яких заслуговують уваги.

Від імені Адміністрації, науково-педагогічного колективу та всіх студентів Коледжу висловлюємо щиру вдячність студентам, які брали активну участь у підготовці матеріалів для газети «СтудентІнформ», а саме:

4-курсники — Авраменко Альона (ек.), Бурлай Оксана (юр.), Бисько Яна (юр.), Василевська Каріна (ек.), Дудукін Антон (юр.), Кадиров Артем (юр.), Рибак Микола (ек.), Соколова Дарія (ек.), Тихончук Ганна (ек.);

3-курсники — Зубик Наталія (юр.), Котвицька Тетяна (ек.), Омельчук Яна (юр.), Славута Валерія (юр.), Снєгірьова Тетяна (юр.);

2-курсники — Брюшковська Яна (юр.), Вощук Ольга (юр.), Гатак Анелія (юр.), Єрмоленко Марина (юр.), Каменчук Олександр (юр.), Комарницька Вікторія (юр.), Овсяннікова Яна (ек.), Прокуратова Юлія (юр.), Скібіцький Роман (юр.), Шаріпова Анастасія (юр.);

а також наші креативні ***першокурсники*** — Жигун Олег (юр.), Майорова Юлія (ек.), Ратушний Артур (юр.), Серебрянська Людмила (ек.).

Щиро зичимо всім міцного здоров'я, великого щастя, творчої наснаги, успіхів на журналістській ниві, достатку і завжди гарного настрою. А «СтудентІнформ» нехай завжди буде надійним другом і порадником читачів та примножує своїх шанувальників!

Минають роки, змінюються покоління, студентські кореспонденти і читачі закінчують навчання у Коледжі, стають юристами та економістами, науковцями, державними діячами, батьками і просто хорошими людьми. Газета залишається для них приємним спогадом про яскраве студентське життя і молодість, а їм на заміну приходять нові, які бажають продовжити цю традицію. ■

СтудентІнформ
Газета Фінансово-правового коледжу
№2 (20), березень — травень, 2013 р.

Головний редактор
РИБАК Микола, IV курс, ек. ф-т
Заступник головного редактора
КОТВИЦЬКА Таня, III курс, ек. ф-т

Відповідальність за зміст статей несуть автори. Точка зору авторів може не співпадати з думкою редакції.

РЕДКОЛЕГІЯ
АВЦИНА Алла, II курс, ек. ф-т
БИСЬКО Яна, IV курс, юр. ф-т
БУРЛАЙ Оксана, IV курс, ек. ф-т
БРЮШКОВСЬКА Яна, II курс, юр. ф-т
ВАСИЛЕВСЬКА Каріна, IV курс, ек. ф-т
ГАТАК Анелія, II курс, юр. ф-т
ДУДУКІН Антон, IV курс, юр. ф-т
ЖИГУН Олег, I курс, юр. ф-т
ЄРМОЛЕНКО Марина, II курс, юр. ф-т
КОМАРНИЦЬКА Вікторія, II курс, юр. ф-т
ОМЕЛЬЧУК Яна, III курс, юр. ф-т
ПРОКУРАТОВА Юлія, I курс, юр. ф-т
СНЄГІРЬОВА Таня, III курс, юр. ф-т
ШАРІПОВА Настя, II курс, юр. ф-т

Над номером працювали: ГУБАНОВА Т. О., ПАРИМСЬКА М. М., КУЛЬМІНСЬКА І. С., БУРЛА М. Г. ІВАШКО М. В.

Підписано до друку 15.05.2013. Наклад 300 пр. Зам. № 13-088. Дизайн, верстка, друк СМП «АВЕРС»